VISER NO. 13

TIDSSKRIFT FRA NORSK VISEFORUM

50,–

FOKUS: NORSK TEKST I VISER OG POP

MØT AUDUN REITHAUG

NY DAGLIG LEDER I NORSK VISEFORUM

TA HVERANDRE I HANDA OG HOLD

22. juli 2011 kom uvirkeligheten til Norge. Vi er alle sammen rammet av samme katastrofe. Vi tenker på ofrene og deres pårørende. Og vi spør: Kunne virkelig dette skje i Norge?

LEO LEONHARDSEN

De drepte og sårede er mennesker som arbeidet for å opprettholde alt det som vårt demokrati bygger på. Enten som unge politisk bevisste mennesker med tro på at vi må verne om det frie samfunnet vi har klart å etablere i Norge, eller som ansatte i institusjoner som opprettholder og verner om vårt demokrati.

Som kunstner har jeg ved et par anledninger blitt kritisert for å oppfordre til å være på vakt mot trusler mot demokratiet vårt gjennom min sang. Ytringsfrihet er for oss kunstnere et av de viktigste grunnlagene for å kunne fungere som kunstner. De ungdommene som ble drept på Utøya var mennesker som skulle være med på å sikre ytringsfriheten og demokratiet i fremtiden.

Da jeg klarte å ta inn over meg rekkevidden av katastrofen var det én spesiell sang som tonet i hodet mitt: Stein Ove Bergs Ta hverandre i handa og hold. Jeg oppfordrer våre lesere til å ta hverandre i hendene i sympati med alle de som er personlig rammet av katastrofen.

Med **Stein Ove Bergs** ord oppfordrer jeg, uansett politisk ståsted:

Ta hverandre i handa og hold!

Vi har gått under faner og flagg
på en lang vei fra natt imot dag.
Hån og spott har vi tålt, men når styrke blir målt
var vi sterkest – vi kjempet i lag.

Det har hendt våre rekker ble brutt
av soldater med kuler og krutt.
Men vår mannsterke hær med de brukne gevær
sto som fjell, og de seiret til slutt.

Mang en bauta vil stå uten navn
– reist av tårer, av sult og av savn –
over kvinner med mot som var stamme og rot
for et mailøv som vi fikk i favn.

Det finns de som har snudd seg og gått;
som tror frihet er no' man har fått.
De vil smi for seg selv, tror på evner og hell.
Slike folk har vår framtid forrådt.

Nei, nå gjelder det mere enn før!
For hvis samholdet rakner og dør,
venter fiender nok som vil splitte vår flokk.
Og vår flamme blir aske og glør.

Du skal synge, men aldri i moll!
Du skal kjempe, men aldri med vold!
Tusener støtter vår sak, så vær stolt og stå rak!
Ta hverandre i handa og hold!

VISER.NO 13

Visebølgen: Smånytt fra visefronten + klubbenes høstprogrammer

Visearkivaren fra Norsk Visearkiv

Viseklubben: Bærum Viseklubb med elvevandring

Kjøllefjord: Viser på 71° nord

Audun: Ny daglig leder i Viseforum

Dingseguiden: Zoom H2n, Logic, Windows 8

FOKUS: Synge på norsk

Månedens folkevise: ***Sjugur og Trollbrura***

Fra et kjøkkenbord på Vinstra: Gry Sveen

Musikkpolitiet: Bøker, CD'er, vinyl…

De norske viseklubbene: Full oversikt

Forsida: *«His Master's Voice». Tegning av Øyvind Rauset.*

REDAKSJONELT

Dette nummer er blitt et par uker forsinket: Vi ble satt ut lenge av terroraksjonen i Oslo og på Utøya. Og så fikk Norsk Viseforum ny daglig leder, og jeg syntes ikke vi kunne sende ut bladet uten å ha en presentasjon av han. Men her er det endelig, og før jul får du ett til.

Etter nyttår må vi vurdere om vi skal gå over til 3 utgaver i året om vi ikke får bedre økonomi (men de som har abonnert på 4 nummer, får selvsagt det). Hjemmesidene blir liggende «brakk» hver måned når vi har innspurt på nytt nummer. Med 3 slike «bladmåneder» i året istedenfor 4, ville det bli mindre merkbart, i tillegg til de ca 30.000 vi ville spare.

Men om vi får flere abonnenter og bevilgende myndigheter imøtekommer våre søknader, kan jo saken forandre seg…

Øyvind – red@viseforum.no

VISEBØLGEN

Smånytt fra visefronten

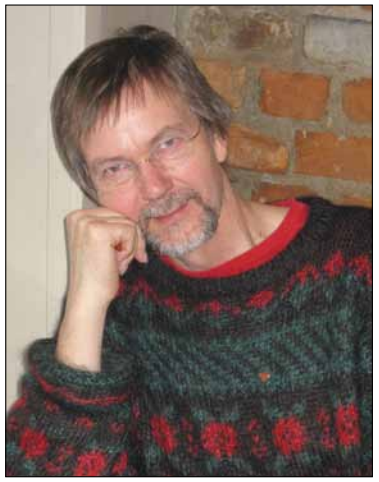

Les vårt intervju med Geirr Lystrup i Viser.no 7 (Foto: Ida Svanes).

Politi foran Litteraturhuset

Geirr Lystrups nye barnebok «Fortell fra Spania, Tobben» med tegninger av Kurt Westergaard (kjent for sin Muhammed-karikatur i Jyllandsposten) skulle presenteres på Litteraturhuset om morgenen 13. sept. med tegneren til stede, men Westergaard reiste tilbake til Danmark, på grunn av frykt for terroranslag.

Fire menn som ble arrestert i Göteborg skal ha forbindelse med saken. Siste: Politiets Sikkerhetstjeneste opplyser at den danske etterretningstjenesten PET ba tegneren om å reise hjem før arrangementet. PST har også bedt Lystrup bruke hemmelig telefonnummer. Politiet satte ut væpnede vakter foran Litteraturhuset under visningen. Mer om saken i Dagbladet.

Børre i Stavern

Viseklubben Børre var invitert av Stavern Vise Versa til å underholde på Det Gule Galleriet fredag 26. 08. Det ble en lang biltur for Toten-folket, men kombinert med hytteweekend i Kragerø ble det litt mer enn bare reising og spilling.

Fire Børremedlemmer – Anne Aalbu, Stine Mari Forsberg, Ronny Nilsen og Birger Aasland – holdt en times konsert. De innledet med *One morning in May* fra sitt irske reportoar og fortsatte med en del av medlemmenes sjøllagde viser, noe som er klubbens varemerke.

I tillegg gjorde Anne stor lykke med *Bestefar Siset* – en spansk revolusjonssang og Stine Mari fikk publikum til å humre og le med *Teodor* – ei vise om alle barne-TV-heltene våre. Programmet ble avsluttet med Stauts *Drikke og be,* og Børre fikk stor applaus.

Etter pause var det diktlesning, og viseverten Per Gunnar Bjørholt spilte egne viser fra sin kommende CD. Deretter ledet Viseklubben Børre allsangen, og kvelden ble avsluttet med åpen scene der Bamble Viseklubb boltret seg med kjente og mindre kjente viser for et trettitalls meget lydhørt publikum.

NORSK VISEFORUM
VISER.NO
ISSN 1890-7369

Utgitt av Norsk Viseforum, Pb 4647, 0506 Oslo.
Besøksadr. Trondheimsv. 2 - Telefon: 2200 5630
Epost: **post@viseforum.no** Nettsted: **http://viser.no**

Redaktør: **Øyvind Rauset**
Faste medarbeidere: **Per Jakob Skaanes, Leo Leonhardsen, Audun Reithaug.**
Epost for stoff til bladet: **red@viseforum.no**

Viser.no har mottatt oppstartstøtte fra Norsk Kulturråd.
Opplag: **1700**. Redaksjonen avsluttet **18. sept 2011.**
Layout: **Øyvind Rauset**. Trykk: **Østfold Trykkeri a.s,** Askim.

MORGENBLADET TOPP 100
TIDENES BESTE NORSKE PLATER STEMT FREM AV ARTISTENE SELV

Morgenbladet kårer «Norges 100 beste»

Avisa Morgenbladet har bedt 100 musikere om å velge ut hver sine 10 plater som de mener er historiens beste norske. Og *visa* som sjanger er godt representert. I utgaven for 12.–18. august 2011 presenterer avisa utvalget og offentliggjør to artister sine lister.

Blant artistene i panelet finner vi gode visenavn som **Lillebjørn Nilsen, Jan Eggum, Lars Beckstrøm** (deLillos), **Morten Bing** (Folque), **Kari Bremnes, Sinikka Langeland, Geirr Lystrup, Hans Rotmo** og mange fler. Så vi tror visa vil komme godt fra det i avstemningen som blir avdekket i de neste 11 utgavene. Den første lista som ble presentert, var Lillebjørns utvalg:

Lillebjørn Nilsens topp 10

Radka Toneff/Steve Dobrogosz: Fairytales (Odin Records, 1982)

Torleiv H. Bjørgum og Halvard T. Bjørgum: Skjoldmøyslaget (Sylvartun Folkemusikk, 1992)

Knutsen og Ludvigsen: Juba Juba (Notabene Records, 1983)

Torhild Ostad: Blomar i moll (Kirkelig kulturverksted, 1996)

Jan Erik Vold: Briskeby Blues (Philips Records, 1969)

Slinkombas: Slinkombas (Heilo musikkproduksjon, 1979)

Kenneth Sivertsen: Spør vinden (Norcd, 2009)

Øyvind Rauset: 13 Impossible Dances (Impossible Records, 1988 + 92)

Diverse artister: På steingrunn. 16 sanger av Rudolf Nilsen (Polydor, 1973)

Robert Normann: The Definitive Collection (Normann Records, 2003).

I november settes lista sammen av de 100 platene som kommer øverst på artistenes lister.

Viseklubben SPELT fyller 5

Tromsø: Nord-Norges store viseklubb Spelt rundet 5 år 19. september, og markerte det med en jubileumskonsert på Skarven søndagen etter.

Fra å ha holdt til i lokaler på ca 20m2 har vi nå ekspandert til over det dobbelte – som er en alminnelig god vekstkurve for en velfødt 5-åring.

I Vertshuset **Skarven** har vi utviklet et solid og gjensidig samarbeid som ser ut til å glede så vel medlemmer og publikummere som husverter. Også artistene har latt seg sjarmere av vår gode artistpleie og dialog.

I god nordnorsk raushet og tradisjon har vi i høst lagt frem et bursdagsprogram med flere konserter enn hva vi vanligvis har i høstprogrammet. Det håper vi våre besøkende setter pris på og benytter seg av.

Den første «gaven» tok vi på forskudd 11.sept. Og neste «gave» ble pakket opp søndag 25. september – Da var det Elin Furubotn og Karl Seglem som gjestet Viseklubben. Furubotns melodiske teft, luftige og tydelige tekst og vokalformidling ble kombinert med uttrykksfull poetisk saksofon og spennende gitarklanger.

I tillegg ledet Allsanggeneralen bursdagssanger og kjente visetekster som dro opp feststemninga. Det ble som vanlig også *Åpen Scene,* vårt faste frie uttrykkspunkt for våre medlemmer og publikum.

Viseklubben SPELT er nå foregangsfigur for aktører i hele Nord-norge som ønsker å berike sitt lokalsamfunn med god visetradisjon. Etter vår oppstart 19.sept. 2006 har Salangen med sin klubb **«Baluba»** og Harstads **«Viseverft»** sett dagens lys. Og flere står på trappene.

Boknakaran med nytt album

CD'n «Kortreist musikk» som nylig ble lansert i Tromsø, er full av hjemmeavla vellyd med gode tekster. Det er Boknakarans første album på åtte år.

Boknakaran & Julie mikser nyskrevne viser og nyarrangerte nordnorske og irske slåtter på fortreffelig vis. På albumet har **Ragnar Olsen, Jan Arvid Johansen** og **Pål Thorstensen** fått med seg den unge fiolinisten **Julie Alapnes Normann** som nytt medlem.

Viser.no kommer tilbake med omtale senere. Og er du så heldig å være i Tromsø 29. desember, kan du høre dem på Spelt!

VISEKLUBBENES HØSTPROGRAMMER

Vi har hittil fått inn høstprogrammene fra Fyrlykta, Nye Skalder, Viseklubben Spelt, Soon Viseklubb og Josefine Visescene. Mye kjentfolk å se på visescenene denne høsten, bl.a *Jan Eggum* og gruppa *Nøkken* på Spelt, og *Arne Garvang* på Nye Skalder. På Josefine er *Louis Jacoby* og trioen *Handsome Molly* blant de mange artistene, og *Kari Svendsen* åpnet høstsesongen i Son.

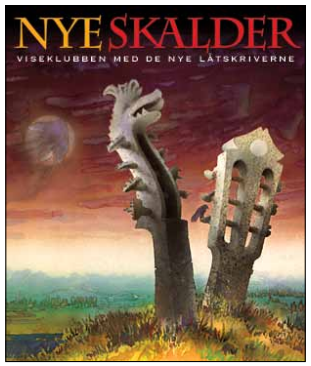

NYE SKALDER, Oslo
Tirsdager fra kl 20 på Verkstedet, ved Café Sara

Tirs 30. aug: **Eivind Nilsen** og **Krister Hallsteinsson**

13. sept: **Arne Garvang:** Mer enn *Pelle Parafin*…

27. sept: **Sissel Kvambe:** Vise-veteran – helt siden Dolphins!

11. okt: **Liv Kreken m. band:** Ikke bare søt & snill

25. okt: **Torgeir Rebolledo Pedersen:** Stuntpoet med overraskelser

8. nov: **Karl Heldal** med **Lisbeth Barkhuus** og **Anna Wirsen:** Skandinavisk visekveld

22. nov: **Åsmund & Ståle, Simon Breivik** og **Jens Andersson**: Nye trubadurer

29. nov: **Oslo Radio-Orkester:** Akustisk strengeswing – mest fra «Ameriken», men også urframføring av to nye låter (Øyvind Rauset).

SOON VISEKLUBB, Son – Torsdager på Son Kro fra kl 19

Tors 15. sept: **Kari Svendsen** – Josefines ukronede dronning, nylig tildelt St. Hallvard-medaljen.

29. sept: **Daniel Sandvik** – Hobøl-artist nylig hjemkommet fra Visskolan i Kungälv.

13. okt: **Ann-Catrine Persson** og **Ingmarie Romell** – Svenske viseartister med gitar, bass, nyckelharpa og blokkfløyte.

27.okt: **Erik Bye-kveld**

10. nov: **«Skandinavisk aften» – Anna Wirsén** (S), **Lisbeth Barkhuus** (DK) og **Karl Heldal** (N)**.**

24. nov: **Vidar Furholt** – Ute med ny plate (som du kan lese om bak i bladet).

8. des: **Juleavslutning.**

FYRLYKTA Asker Onsdager fra kl 19 på Asker Museum

31. aug: **ÅRETS JUBILANTER**

28. sept: **HITTEGODSEN,** «Viser fra alle kanter» m. Jon Egil Brekke, Tor Hvamen, Kikk Scheen, Torgny Skogsrud, Jens Magnus.

19. okt: **LOUIS JACOBY** – kjent for sine fine tekster, malmfulle barytonrøst og underfundige betraktninger.

9. nov: **PER VOLLESTAD** – Med Grete H. Rasmussen og Svein O. Blindheim.

30. nov: **ØYVIND SUND**, viseveteran og Prøysenpris-vinner

14. des: **JULE-VISEJAM**

Viseklubben i Tromsø

SPELT, Tromsø
Søndager fra kl 20 på Skarven

11.09. Daithi Rua og Aidan Burke

25.09. Elin Furubotn og Karl Seglem – og feiring av klubbens 5-årsjubileum.

16.10. Geir Stenersen m. venner

30.10. JAN EGGUM – 60-åringen som er en av krumtappene i Vise-Norge.

20.11. Vegard Austli Kjøsnes, [tri] Munnspiller og russiskstudent fra Røros. Han er en av gruppa [tri] som er et spennende, nytt norsk- russisk samarbeidsprosjekt.

27.11. Unge talenter: Raadulv m band. Unge artister presenteres denne kvelden med Raadulv Willassen og bandet hans i spissen.

11.12. Nøkken: Turid Pedersen, Bjørn Vassnes Med fire nyskapende album på 70/80 tallet sto Nøkken fram som et av Norges mest spennende band, med reggae- og ska-låter på nordnorsk. *«Om det ikke går buss…»*

29.12. Boknakaran & Julie Alapnes Normann. Romjulskonserten på Spelt er blitt tradisjon. Du får høre Boknakaran & Julie, nå med ferskt album lansert i høst!

Josefine Visescene

JOSEFINE VISESCENE, Oslo
– Onsdager kl 20.30 på Vertshuset Josefine

Ons 7. Sept: **Arbeiderviser og solidaritetssanger.** Aldri mer 22. juli!

14. sept: **Karuzela** – Polske sanger på polsk og norsk.

21. sept: **Louis Jacoby** – Vestfolds trubadur.

28. sept: **Trioen Tindra** formidlar songar og slåttar gjennom eit samspel av song, fele og akkordeon.

5. okt: **Norske Menn i hus og hytte** – Øystein Lien, Bjørn Borgen og Runar Boysen.

12. okt: **SAMKJØRT** – egenkomponert, melodiøs visepop på både norsk og engelsk.

19. okt: **Handsome Molly** – Trio med engelske og norske viser: Erland Lyngve, Hans Grosvold, Richard Burgess.

26. okt: **Charlotte Audestad** og **Igor Dunderovic** – mye humor og tankevekkende tekster! Hun kommer fra Trøndelag og han er en forvilla østeuropeer.

2. nov: **Hartvig Kiran 100 år – Hege Tunaal, Kari Svendsen, Lars Klevstrand** og **Per Husby.** Også med **Yngvil Kiran** og **Erling Lægreid**

9. nov: **Ford Folk** – norsk og britisk folkemusikk – med mange tradisjonelle og utradisjonelle instrumenter – og en liten dæsj elektronika nå og da.

16. nov: **NOPA 75 år!** Norsk forening for komponister og tekstforfattere.

23. nov: **AKKU 5** – AKKU slipper sin nye CD: «AKKU5» og framstår nå som kvintett.

30. nov: **Bestillingsverkskveld:** Olga Konkova, Frøydis Grorud, Per Husby, Einar Ove Larsen, Geirr Lystrup, Ingvild Koksvik Amundsen/ Lars Jakob Rudjord.

Denne spennede kursserien bør musikere på Østlandet ikke gå glipp av:

VISEARKIVAREN

Visearkivaren **er en blogg laget av** ***Norsk Visearkiv*****. Den inneholder et hav av historikk, nyheter og små anekdoter du garantert ikke ante noe om. Vi har fått lov å klippe ut godbiter, og du finner mye mer på** ***visearkivaren.blogspot.com.***

Bloggere: ***Elin Prøysen, Liv Kreken Kvalnes, Astrid Nora Ressem og Velle Espeland.***

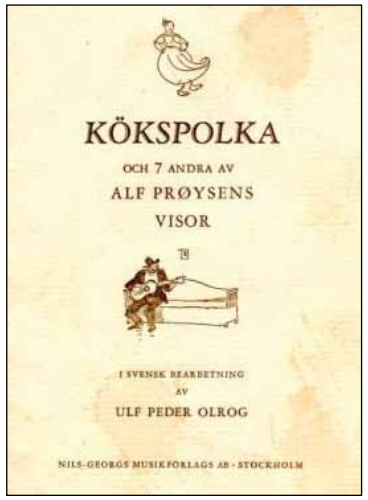

Olrog og Prøysen

Blant nordmenn flest er nok ikke *Ulf Peder Olrogs* navn så kjent. Men melodiene hans er kjent, selv om de færreste vet at det er han som er opphavet til «Så seile vi på Mjøsa», «Næsning på Hamarmarten», «Tango for to» og mange, mange flere som er kjent med Alf Prøysens norske tekster.

De to hadde en gjensidig avtale om å gjendikte hverandres tekster, og slik kunne for eksempel Olrogs «Storken Ibrahim» havne i Mjøstraktene og drikke seg full på Løitens akevitt. I det lille viseheftet Tingeltangel i natt, utgitt av Musikk-Husets Forlag i 1953, har storken Ibrahim fått selskap med bl.a. «Spring-stepp» (Nig och kuta rundt), «Dovre-slow» og «Næsning på Hamarmarten» (Samling vid pumpen).

Samme år ga Ulf Peder Olrog ut heftet *Kökspolka och 7 andra av Alf Prøysens visor*.

Her er også «Stenröset borti backen» (Steinrøysa borti bakken), «Kom nu i kväll» (Kjæm du i kveld), «Drömmar i köket» (Hu Klara på Dal) og «Läggdags» (Bånsull). Siden oversatte han flere av barnevisene og Amdahl/Prøysen-slagerne, som «Sønnavindvalsen».

Det gode samarbeidet de to imellom viste seg også ved at den siste visesamlingen Alf Prøysen ga ut heter «Så seile vi på Mjøsa» og andre viser. Om Olrog-visene står det i forordet: «Jeg har bare omplantet dem i norsk jord, nærmere bestemt Hedemarken. Til og med visa som boka har fått navn etter, er en vise som Ulf Peder Olrog skrev for mange år siden, og kalte 'Resan til Cyteræ' etter et fransk maleri fra 1700-tallet. Akkurat der følte jeg meg så bortkømmin at jeg tok med meg visa tel Mjøsa og døpte den: 'Så seile vi på Mjøsa'».

Elin

Svenskt Visarkiv fyller 60 år i år, og i den forbindelse hadde de en seminardag viet arkivets grunnlegger, **Ulf Peder Olrog**.

Egil Storbekken-jubileum

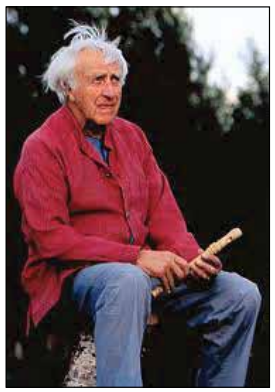

Egil Storbekken ble født i Tolga i Østerdalen 24. mai 1911, og i hele år markeres 100-årsjubileet med utstilling og konserter.

Det er først og fremst tussefløyta vi tenker på når navnet hans nevnes. Denne spesielle fløyta utviklet han i 1950-årene, og debuterte med den i radio i 1952. Dette førte til så mange forespørsler at han etter hvert begynte å produsere tussefløyter og andre eldre blåseinstrumenter for salg.

Han skrev en mengde egne melodier og større komposisjoner for kor og orkester, og alltid hadde musikken hans røttene i folkemusikken. Den mest kjente enkeltmelodien hans er «Fjelltrall», som han skrev i 1960.

Egil Storbekken døde 19. mars 2002.

Elin

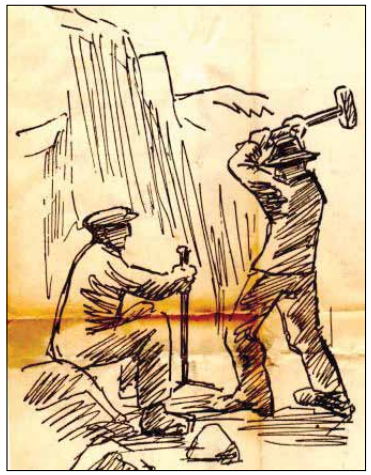

90-årsjubileum for Dovrebanen

17. september 2011 var det 90 år siden den offisielle åpningen av Dovrebanen. I 1908 vedtok Stortinget å bygge banen mellom Dombås og Støren, i 1910 startet anleggsperioden, og i 1921 var banen ferdig.

Dovrebanen har også fått sin rallarvise. Hvem som har skrevet den, vet vi ikke, men det skal ha vært en av arbeiderne på banen. Vi har visa fra et avisutklipp i Arbeider Avisa i Trondheim fra 6. mai 1950.

Melodien er den samme som til visa om Elvira Madigan.

En ny rallarsang om anlegget på Dovrebanen

Hør I gode kamerater, harpen stemmes til en sang.
Nu en bane atter bygges uti norske fjelles land.

Alle I av rallarstanden bydes nu velkommen hit,
tag et vidnesbyrd i hånden for all dyktighet og flid.

Banen ut fra Trondhjem stiger, stolt den er med domen stor.
Rørosbanen plassen viger for det store, brede spor.

Gjennom Soknedalens lier banen slynger seg i bugt
om de banker jeg tror glider ut når banen alt er lagt.

Her ved Indset skal det bygges Dovrebanens mesterverk,
og i rette fjelde hugges til en hvelvet bro så sterk.

Et underverk det her skal merkes nu blir reist av rallaren.
Kronen setter han på verket når et tog kan kjøres frem.

Gjennom Opdals fagre bygder følges Drivas trange flukt,
stiger op mot Dovres vidder, ned til Dombås i en bugt.

Dovrebanens arm mot Rauma strekkes her mot Romsdalstind.
Staten skal nu bygge banen, dølens pung bli vel for tynd.

Ruller hen igjennom landet, knyttes skal til Ottas spor,
speiler seg i Mjøsens vande, bruser ind til staden stor.

Jeg er en som her må leve på de kår som staten bød,
slide hårdt som mange flere, at man ei skal lide nød.

Bondehesten her må slide, dalen den er tung og lang.
det er dog på høie tide at en bane blir i stand.

Snart en jernhest den avløser, stor og stolt på skinner går,
– lenger kan den da ei fødes, den et slag i panden får.

Årlig morgensolen stiger, himlens lykter nu blir slukt,
natten sig mot havet viger, rallaren til knog går ut.

Inn i fjelde jeg minerer, synger på min muntre sang;
båren klinger, feislen svinges ved en sikker, øved hand.

Elin

VISER PÅ 71 GRADER NORD

Foto © Google Maps.

Vi har vært på festival igjen. Vi har vært på terskelen til Nordishavet. «Der som ingen skulle tru at nokon kunne bu» etter at feilslått nærings- og fiskeripolitikk har ført til nedgang i arbeidsplasser og folketall, finner vi fortsatt levedyktige samfunn med mennesker som satser og tror på framtida. Et av nøkkelordene i infrastrukturen er *kultur.*

LEO LEONHARDSEN
FOTO: SILJE EVJEN HANSEN

Vi har vært i Kjøllefjord. Etter at de fleste fiskebrukene er utradert, enten av snøskred eller av fiskeripolitikk, har de restaurert det første fiskebruket som ble gjenreist etter andre verdenskrig. Foldalbruket har blitt museum og kystkultursenter. For ti år siden etablerte de **Chrisfestivalen** for å hedre Chris Lyngedal. Han var en anerkjent bluesmusiker fra Kjøllefjord. Siden starten har en rekke av de musikerne som spilte med Chris kommet til Kjøllefjord for å bidra til festivalen.

Festivalen dekker nå over mange ulike sjangre og har tilbud som fenger de fleste interesser på stedet. Rock, jazz, blues, folkemusikk, viser etc. I år var visene i overvekt med artister som Tonje Unstad, Jack Vreeswijk, Trond Trudvang, Hekla stålstrenga og Jørn Hoel, for å nevne noen. Her var det fullt på alle konsertene. Over fem dager samlet folk seg på Foldal, i kinoen og på torget.

Det er rundt 1100 innbyggere på stedet. Folketallet øker en god del under festivalen. Festivalen har ikke støtte fra Norsk Kulturråd, selv om festivalen har holdt på i ti år og kan regnes som absolutt etablert. Når man tenker tilbake på essensen av tidligere kulturmeldinger, med demokratisering av kulturen, så kan man spørre seg hvorfor det i dag skal være vanskelig å få tilskudd til arrangementer som gjennomføres 250 mil fra Oslo.

Jack Vreeswijk kunne skryte av å ha badet i Nordishavet da han kom på scenen. I tillegg til denne bragden ga han en konsert som folk bærer i

Britt Eva Nøkkelmo

***Britt Eva Nøkkelmo** overtok som vokalist etter Chris i Tromsø storband i sin tid. Hun er et gnistregn av energi med en stemmeprakt og nærhet i musikken som går rett inn i sjela. Her hadde hun med seg nordnorske storheter som Paolo Vinaccia, Oddmar Amundsen, Konrad Kaspersen og Inge Kolsrud. I tillegg til å være en viktig del av kjernen i nordnorsk jazz, så har flere av disse musikerne vært med på å prege en rekke viseplater opp gjennom årene. De inngår også i det årlige festivalbandet og gir et viktig bidrag til kvaliteten på festivalen.*

Sverre Kjelsberg

Jack Vreeswijk

hjertene sine – lenge. Hans tilknytning til Kjøllefjord går gjennom faren, som har vært i Kjøllefjord, som samarbeidet med Tobben og Ero, som igjen samarbeidet med Chris...

Hekla stålstrenga med **Anne Nymo Trulsen** i spissen, spiller folkemusikk, folkrock og viser. De er et av de nordnorske banda som virkelig har klart å løfte interessen for folkemusikk og tekstbasert musikk både blant yngre og eldre i Nordnorge.

Sverre Kjelsberg ga oss en rekke gamle Pussycatslåter og selvfølgelig kom han ikke unna Ellinors vise. En populær artist som har vært mange ganger i Kjøllefjord. Boren hans spilte i mange år med Chris.

viser.no

Tonje Unstad samlet et stappfullt telt på Torget. Hun har markert seg som en av de ledende nordnorske visesangerne i dag. Hennes evne til å få folk både til å le og gråte gjennom tekstene sine har på kort tid gjort henne til en folkekjær artist. Eller som en kollega uttalte: ”Hele nordnorges godjenta”!

Anna Bygjordet er enda et eksempel på at Kjøllefjord fortsatt oppfostrer artister. Hun hadde tatt bandet sitt med fra musikklinja ved Bodø videregående skole. De spiller jazz med stort talent og respekt for sjangeren sin. Kanskje et godt eksempel på hva satsing på regionale jazzsentre betyr for nyrekrutteringen.

Sentrale kjennetegn ved denne festivalen er bredde og høgt kunstnerisk nivå. Det fører til at mange musikere har lyst til å opptre der. Befolkningen er glade i festivalen og setter pris på at den har en bredde som gir alle et tilbud. Den skiller seg ut fra de såkalte lokale kulturdager som arrangeres på de fleste steder i landet. Lokale kulturdager legger man her til andre deler av året.

Chrisfestivalen skal være en lokal festival med et regionalt tilbud. Etter ti år med høgt nivå har vi tro på at denne festivalen, med sin sjangerovergripende profil kan leve og være inspirator for fremtidige talenter fra stedet og regionen. Vi gratulerer og ønsker lykke til. ■

Tonje Unstad

FRA VISEKLUBBENE

BÆRUM VISEKLUBB:

VISER OG ELVEVANDRING I SANDVIKA

Værmeldingen for 27. august var styrtregn. Viseklubben skulle synge. Styrtregn!

RAGNHILD PERSSON,
BÆRUM VISEKLUBB

Hva skjer med instrumentene i slikt vær? Kommer det folk en sen lørdagskveld i august fra ti til tolv i styrtregn og stupmørke? Ingen strøm og høytalere heller. Viseklubbmedlemmene er over seksti alle sammen og trenger briller. Det er mørkt! Hva gjør vi?

Unni Mølbach, leder i Bærum Viseklubb, tenkte at det sosiale aspektet i et slikt arrangement var godt for samholdet i klubben og samlet ti personer som skulle synge 3 sanger hver.

Vi møttes for øving én gang. Repertoar – skulle vi ha en felles tanke? Hva kunne vi spille på denne tiden av sommeren? Det var ikke lett,

og vi bestemte å finne hver våre sanger og la dem komme hulter i bulter som i en god gammel storfamiliesangkveld.

Vi har god erfaring med ulike sangstunder og bestemte at videre øvelse skulle skje med dem som trengte hverandre i ulike viser.

Vi møttes to timer før start. En time til rigging. En halv time til samsnakk med de vi skulle synge sammen med og en halv time ro før vi startet.

Pikekoret og vi skulle ha tre avdelinger på 20 minutter hver. Vi skulle bytte på å synge. Gode råd var dyre. Scenen var en mursteinsvegg og et stort tre i hjørnet på en trekantet gressbit mellom stien og kjøreveien med toget som støyende bakgrunn en gang i mellom og der skulle vi lage en storfamiliesangkveld!

Gode råd var dyre. Visesangere er ikke de flinkeste til å tenke scene.

Vi stiller oss opp med gitar og eventuelt komp og synger vår sang før neste går på. Trengs det noe scenebilde da? Ja, vi i Bærum Viseklubb trodde det, for publikum skulle komme til oss med opplevelsen av minst 200 andre personer som skulle opptre langs elva på ulike steder samtidig.

Hva kunne vi spille på?

I gamle dager slo taterne seg ned her. Vi drodlet og fikk god hjelp av *Elin Grytting* – fylkemusiker i Sogn og fjordane i folkesang – til å tenke.

Tenk helhet. Tenk stemning. Bruk historien, sa hun – slike sammenhenger er med på å løfte fram resultatene i framføringa. Fokuset flyttes til andre elementer. Det kan være godt for publikum å hvile blikket et annet sted.

Vel, vi satte opp telt – taterne gjorde det – vi lagde bål. Taterne gjorde også det, men vi hadde et problem med lyset og kjøpte ledlys til bøker som passet til våre noter og notestativ uten å ta bort mørket.

Men hva med det voldsomme regnet? Bli sponset med regnfrakker. Bålet – ville det slukke, eller ville gresset bli svidd?

Vi sørger for å legge takpapp under fakkelboksene på gresset, men ville pappen begynne å brenne? Alle som har vært med på slike stunt kjenner seg nok igjen nå.

Kvelden kom. Teltet reddet instrumentene, Vi satt på campingstoler – og tenk så duskregnet det bare litt, noen ganger var det til og med opphold. Pikekoret stod i en flott bue rundt bålet. Sangen lød flott ut til dem som gikk forbi.

Viseklubben fylte på med litt allsang. Det skapte stemning og publikum fikk ro til å ta imot visetekstene våre, som nådde fram uten mikrofon.

Vi bakket opp hverandres framføring som publikum underveis. Vandrerne langs elva stoppet opp og ble stående en lang stund, andre gikk langsomt forbi.

De unge sangerne ble interessert i tekstene og melodiene. Vi ble glade for oppmuntringen.

Vi snakket med noen publikummere etterpå som mente at sang uten lydanlegg hadde den stillhet i seg som en mørk augustkveld trenger.

Viseklubbens medlemmer var enige om at dette var den beste framføring vi hadde hatt under Byfestens seksårige historie. ■

MØT AUDUN

Ny daglig leder i Norsk Viseforum

Oppå en lang, hengslete kropp og under en mopp av krøllete hår dukker det opp et par store hornbriller, bart og langt kinnskjegg. Nesten som prototyp-bildet av «hvit jazzmusiker fra 50-tallet». Og sånn halvveis stemmer det jo – han spiller kontrabass, sammen med både jazzfolk og visesangere. Men nå er det en annen rolle han skal inn i: Ny daglig leder i Norges sentrale viseorganisasjon.

ØYVIND RAUSET

Et blikk i faktaruta på slutten av artikkelen gir et kjapt overblikk over hva denne mannen har drevet med, men vi kan korte det ned til at han lever og ånder for musikk. Han har ikke så lang fartstid i viseverdenen, men har jobbet i og levd for beslekta musikkmiljøer i årevis. Ofte på idealistisk basis, hvor betaling og karriere ikke sto på vaskeseddelen.

– Jeg kommer fra Flekkefjord og bodde der til jeg var ferdig med videregående. Spilte i band og gikk på kulturskole og ble med i en sterk rockeklubb. De startet **Fjellparkfestivalen** i 1982, på slutten av 90-tallet ble jeg aktiv i rockeklubben og festivalen og spilte der sjøl. Da jeg snere ble student, styrte jeg økonomien og arrangerte festivalen i fem år.

Instrumenter?

– Jeg begynte med fiolin da jeg var seks, trommer da jeg var åtte, i korps da jeg var tolv, gitar da jeg var fjorten. Så var det, som alltid, et band som trengte bassist og ikke gitarist, så jeg begynte med bass. Det likte jeg veldig godt. Jeg spilte i et band som het Stardustbreakers og vi vant NM i rock i 1998. Etter det begynte jeg på folkehøgskolen Toneheim på Hamar i 2001 med bass som hovedinstrument. Da jeg flytta til Oslo, begynte jeg på musikkvitenskap, og oppdaga at jeg hadde interesse for musikksosiologi, -psykologi og pedagogikk.

Men jeg ville spille mer, og etter bachelor-graden ville jeg fordype meg mer i jazz. Jeg flytta til Stavanger og studerte på konservatoriet der i tre år, og var blant annet aktiv i Sting jazzklubb. Men kjæresten bodde i Oslo, så etter nok en gjennomført bachelor flytta jeg tilbake dit og tok master i musikkpedagogikk på musikkhøgskolen. Gjennom hele studenttiden spilte jeg i flere band, mest jazz, bla et band som heter **Kosmonavt** som var på turné i Russland ifjor og som nå skal gi ut plate. Jeg har også et eget band kalt **Safran** der jeg skriver musikken sjøl.

Audun har en spesiell forkjærlighet for å drive små organisasjoner, og minnes med spesiell glede tida som økonomiansvarlig for Fjellparkfestivalen. I den levde dugnadsånden slik mange husker fra syttitallet, den fikk prosjektet til å vokse fra en éndags storkonsert til en todagers festival med kjempebudsjett.

– Jeg vet jo at mye av visebevegelsen drives av den samme dugnadsånden. Det er flott, samtidig må vi jobbe for å få betalt for konsertene og få samfunnet til å se betydningen av det vi gjør rundt om i landet.

Audun har også erfaring fra Norsk Jazzforum, og tror det er mye vi kan hente av inspirasjon derfra, også idéer til å skaffe mer penger til visebevegelsen.

Visebegrepet

«Når vi skal legitimere Viseforums eksistens overfor f.eks bevilgende myndigheter, så må vi

Audun Reithaug på scenen. Foto: Marius Strøm.

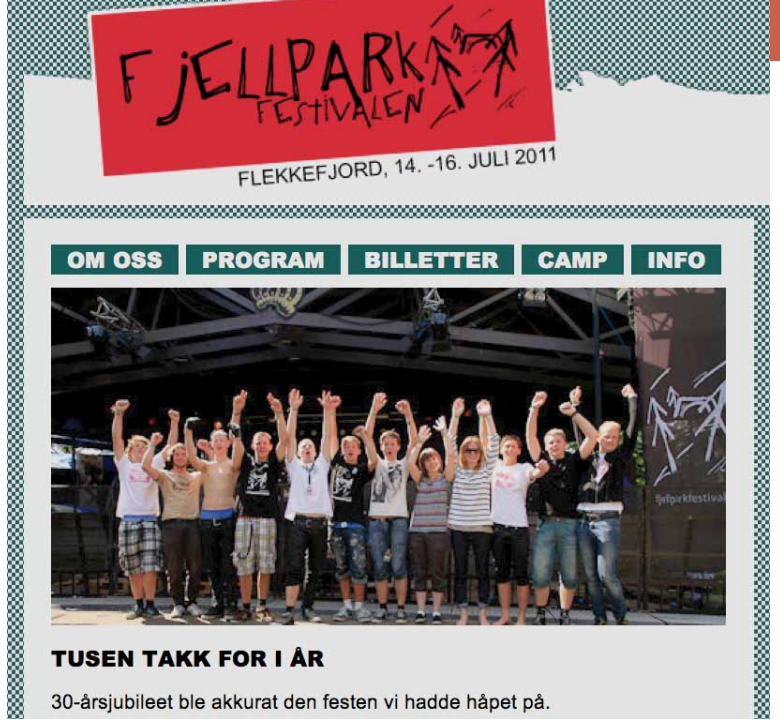

***Hjemmesida til Fjellparkfestivalen** i Flekkefjord, der Audun bl.a har jobbet som økonomiansvarlig.*

jo finne en klar avgrensning, definere hvem vi er og ikke er. Det må gjerne være høyt under taket, men om det blir for flytende, kan jo noen si «dette har vi Norsk Rockeforbund til» for eksempel.

Å redefinere visebegrepet både overfor bevilgende myndigheter og folk flest, tror jeg vil være en viktig del av det langsiktige arbeidet i Norsk Viseforum. Vi må vise at det er mye mer enn det de tror, og at viser er veldig aktuelt idag, både i forbindelse med å ta vare på det norske språket i musikken og i forbindelse med alle de artistene som har minst ett bein planta i en visetradisjon, men som ikke fronter det og ofte blir forlatt av visebegelsen når de får suksess.

En av de fineste visene jeg husker fra oppveksten, er *Mykji lys og mykji varme*, men Åge Aleksandersen blir jo ikke regnet som «viseartist». Den sangen har antakelig fungert omtrent som mange seksti- og syttitallsviser gjorde for generasjonen foran. Og *Kjærlighetsvisa* til Halvdan Sivertsen, eller Odd Nordstoga sine – folk flest ser vel også på dem mer som pop-artister enn visesangere.

– Men til deg selv: Du er også blitt «viseartist» – du opptrådte på Viser Ved Kanalen i år?

– Ja, der spilte jeg sammen med en svensk visesanger som bor i Norge, **Jens Anderson**. Vi begynte å spille rett før sommeren, og jeg har veldig tro på han. Han mestrer bra det å skrive sanger som er nyskapende, men godt innenfor vise-tradisjonen. Men også vi arrangerer det med litt instrumentering fra indie-pop'en, samtidig som jeg spiller akustisk kontrabass. Han er også inspirert av Bo Kaspers orkester. Det kan godt være visesang.

Da veit vi iallfall at den nye daglige lederen er utøvende viseartist, som sin forgjenger Leo.

Konstruksjon

– Et viktig perspektiv er: Det fins ikke noe 'opprinnelig'. 'Autentisitet' innenfor musikk er en konstruksjon.

Det er ikke noe mer «ekte» i Bob Dylan med kassegitar enn Dylan med el-gitar. Akustisk gitar er også musikkteknologi, den er basert på kommersielle interesser i å markedsføre et instrument for å selge til massene i vår tid *(mens Bellman f.eks brukte citrin. Red. anm)*. Jeg ser ingen etisk forskjell på en gitar som bruker strøm og en som ikke gjør det – akustisk gitarer bruker gjerne mikrofoner, som også er teknologiske mesterverk. Hvor er forskjellen? Mest på symbolplanet.

På den andre sida: Den intime settinga med helt akustisk musikk, rundt et bord eller leirbål f.eks, er noe jeg verdsetter høyt. Jeg er kjent for å ha gode nachspiel i hjembyen hvor vi sitter med gitaren rundt bordet og synger på seine kvelder...

Men det slutter ikke å være viser i det øyeblikk vi bruker elektronikk!

Hvis man tar vekk konstruksjonen om det 'opprinnelige', er det ingen grunn til at viseutviklinga skal stoppe – hverken ved Bellman, eller Taube, eller Vreeswijk. Den tida da visa hadde sitt største kommersielle høydepunkt, er «gullalderen» som mange ønsker seg tilbake til, de nekter å innse at samfunnet forandrer seg, og tror at man kommer tilbake til gullalderen ved å tviholde på formen fra dengang. Jeg ser akkurat det samme innfor jazzmusikken. En lengsel tilbake til storhetstida, og så legitimerer man det ved å si at *det* er det 'opprinnelige'.

Kravet om autentisitet sto veldig sterkt i musikkjournalistikken på 70- og 80-tallet, særlig innenfor rock. Fortsatt er det viktig å framstå som en 'autentisk' artist. Bruce Springsteen ble jo gjerne sett på som en 'ekte arbeiderkar', men det var få som tenkte over at han var bygd opp med et image laget av PR-agenter og plateselskap – det var selvfølgelig nøye planlagt at han skulle gå i jeans og t-skjorte. Han er ikke noe mer ekte han, men like oppkonstruert som de fleste internasjonale stjernene.

Utvikling av visa

– Visas utvikling er ikke stoppet opp. Kanskje visebevegelsen kunne gå mer i seg sjøl og finne ut av hvilke demarkasjons-kriterier de har. Et eksempel: Hip-hop er den sjangeren i Norge som i størst grad utvikler norskspråklig 'tekstbehandling' idag. Der er teksten ofte det viktigste, teksten og rytmen, mens musikken er det sekundære. På samme måte som i noen former for visesang. *(Vi kommer i farta på 'viserapperen' Øystein Sunde – Red. anm.)* Sånn sett har jo hip-hop og visesang noe til felles som få andre musikk-sjangere har.

Med dette ønsker vi Audun velkommen i Norsk Viseforum, og har en mistanke om at han kommer til å gjøre en knakende god jobb. ■

Audun Reithaug. (Foto: Øyvind Rauset)

Fakta om Audun Reithaug

Født 1982 og er fra Flekkefjord. Han har siden begynnelsen av 2000-tallet vært en aktiv jazzbassist i Oslo, på Sørlandet og i Stavanger-området. Han har vært på en omfattende utenlandsturné og flere norgesturneer med bandene **Kosmonavt, A tribute to Blue Note** og **Safran**.

Utdanning:

Bachelor Musikkvitenskap, Universitet i Oslo og i Jazz, Universitet i Stavanger. Master i musikkpedagogikk på Norges Musikkhøgskole.

Diverse erfaring *(noen eksempler)*:

1998: **Vinner av NM i rock** med Stardustbreakers.
2000–2001: **Dirigent og trommeinstruktør** Feda Skolekorps
2006–2009: **Frilans jazzmusiker** i Stavanger-området
2009–2010: **Leder og økonomiansvarlig** Sting Jazzklubb, Stavanger
2009–2010: **Gitar/basslærer** Sandvika Musikkskole
2011: **Gitarlærer** Nordstrand Kulturskole, vikar
2011–: **Bandlærer** Bredtveit kvinnefengsel.

Se også **myspace.com/audunreithaug**

ANGLISK RIKSKRINGKASTING

I mine år som daglig leder av Norsk Viseforum har jeg fått mange henvendelser om musikkpolitikken i NRK, delvis med ønsker om å legge press på NRK for å få stasjonen til å spille mer viser, for å spille mer norsk, for å slippe til alle de nye visesangerne som gir ut plater på egne selskaper og så videre.

LEO LEONHARDSEN, LEDER I NVF

Jeg har ikke gjort noe med det. En smal organisasjon med få medlemmer har små muligheter til å legge noe press på NRK. Jeg vet heller ikke om det er riktig å legge noe press på stasjonen. Vi kan selvfølgelig foreslå at man oppretter flere viseprogrammer enn den såkalte «Visebølgen», som enkelte hevder er mer opptatt av å presentere avdøde visesangere enn bredden i norsk visesang anno 2011. Spørsmålet som reiser seg da, er om vi har noen med kompetanse til det? Og om NRK er villig til det? Man kan anta at de hadde sluppet til mer viser på spillelistene dersom de hadde ønsket mer viser i NRK.

Men spilles det lite viser i NRK? Og spilles det lite norsk i NRK? Jeg har ikke statistikk på det. Men ifølge musikkutvalget i NRK spilles det svært mye norsk musikk. Både av de som synger på engelsk og de som synger på norsk. Etter at flere av våre rockelegender har begynt å spille viser, har nok viseprosenten i NRK økt. Bjørn Eidsvåg, Vamp, Åge Aleksandersen og Henning Kvitnes er noen av dem som er mye spilt. Ikke spesielt oppfattet som visesangere blant de som hevder å vite hva en vise er. Jeg er ikke så spesielt opptatt av å begrense denne sjangeren. Vi hevder selv at visa er musikalsk sjangerovergripende og at vi faller mellom flere musikkstoler. Men alle tyr til viser når det er noe spesielt vi vil uttrykke. Jeg tror ikke vi skal kritisere NRK for verken å spille for lite viser eller for å spille for lite norsk musikk. Det ville være ufint overfor alle de artistene som slipper til med viser i norsk radio. Dem er det faktisk mange av. Og det skal vi være glade for.

Jeg skulle selvsagt ønske at NRK spilte mine plater, eller plater av mange av mine kolleger som gir ut svært gode plater, med meget god poesi og fortellerteknikk. Den rendyrkede vise innenfor den mer dramatiske fortellertradisjonen viker plassen for den angloamerikanske folk-tradisjonen. Det er kanskje der vi kan spørre om ikke allmennkringkasteren har et ansvar. Musikkutvalget i NRK er et sensurorgan som bestemmer hva slags musikk lytterne skal få høre. Det er dette kulturpolitiske valget (formateringa) som får mange av oss til å reagere. Nettopp det at det sitter et utvalg på fem personer og bestemmer at den eller den artisten skal spilles et visst antall ganger i døgnet. Det kulturpolitiske valget er at vi i ca 20 timer skal eksponeres for utelukkende angloamerikansk musikk. Resten av tiden kan særsjangerne og lytternes ønsker komme til. Dersom vi vil høre franske, tyske eller spanske viser, så må vi reise ut av landet. Vi får jo ikke engang kjøpt plater av artister fra det europeiske kontinentet i Norge.

I Sverige spiller de Sys Bjerre og flere danske artister på radioen, til og med norske. I Spania og Frankrike hører jeg mye europeisk musikk. Vi er medlem av den europeiske kringkastingsunionen, men vi lyttere skal ikke få høre artister fra det europeiske kontinentet. Vi skal ha helt andre kulturelle påvirkningspunkter. NRKs sensurorgan passer på det.

Men jeg tar ikke noe initiativ til å gjøre noe med det. Det overlater jeg til alle mine plateutgivende kolleger å gjøre. Spill visene deres på kroer, i viseklubber og hvor det nå måtte passe. Skriv og syng på det språket som dere måtte beherske og som måtte fenge publikum. Vi er en smal sjanger og faller mellom stolene. Vi representerer en kulturtradisjon som bare vi som utøver tradisjonen kan bringe videre. Vær tro mot tradisjonen. At NRK synes å ikke ha sans for denne tradisjonen får så være. Så lenge folk oppsøker visesangerne og setter pris på oss, så lever tradisjonen videre. Det kan vi alle fall ta med oss.

Har vi noe alternativ til dagens ordning? Jeg vet ikke. Jeg tror ikke jeg vil tilbake til tidligere ordning hvor noen få personer som hadde hevd på å styre hva som var passende og tilstrekkelig god visesang, kunne styre viserepertoaret i NRK. Men kanskje vi kunne be om et par ekstra programmer i NRK som satte fingeren på visesjangeren. **Studio Sokrates** er et godt eksempel på hvordan et godt radiokonsept kan ivareta og formidle en sjanger.

Selv fyrer jeg i peisen og stiller inn radioen på franske stasjoner…

KUNSTEN Å UTTRYKKE SEG PÅ NORSK

Mange stusser nok litt når de hører noen synger på sitt morsmål. Engelsk som sangspråk er så vidt utbredt i vår kulturkrets at vi snart ikke lenger kjenner til noe annet.

AV LARS HARALD STOREBØ

Vel kan engelsk (amerikansk) høres kult ut, vel kan det fungere musisk. Vi er vant til det, vi er flasket opp med det. Vi lever med det. Vi puster engelsk, gjerne med amerikansk aksent. Ikke bare skal det synges på engelsk; ungdom som skriver på nett gjør det gjerne på engelsk. Vi tenker på engelsk (amerikansk). Men – om du kjenner etter – kjennes det riktig, egentlig?

For om du tør å kjenne litt etter så finner du nok ut at din uttrykksevne er langt mer utviklet på ditt morsmål. Det er først her du kan leke med ord og rimmønstre, og du har en nærhet og en identifikasjon med det du skriver. Alle bandene og artistene med de kule engelske (amerikanske) navnene – er det ikke slik at de etteraper og setter sammen fragmenter av tekst de har sugd opp i seg i sitt møte med film, musikk, nett, blader, bøker? Det samme med tekstene – det er biter, råmateriale av engelsk tekst de har plukket opp og deretter satt sammen. Kanskje er det noe kreativt i det – en slags mosaikkunst – men dersom man søker etter mening og sammenheng i dette, kommer man fort til kort. Mange høres profesjonelle ut, og viser at de virkelig behersker engelsk. Men det er likevel ofte noe som mangler – og det har med tilhørighet og autensitet å gjøre.

Det er langt mer krevende å skrive egne tekster på norsk. Man må faktisk gå inn i seg selv og sitt følelsesregister og man må skrive tross alle odds. Det lyder jo fort så banalt eller patetisk på norsk – for alle forstår det jo. Og kanskje er det noe i det – at norsk sangkultur (i motsetning til den svenske, for å ta noe nærliggende – her fins det navn som får nakkehårene til å reise seg – Bellman, Taube, Vreeswijk) tradisjonelt har vært vel mye opphengt i det konkrete og hverdagslige – og for lite i det billedlige. Det skal jo ikke være for vanskelig. Vokt deg hvis du blir for kryptisk! Pass deg for det hellige norske sangtekstpolitiet – skriv om en tur i byen eller om en tur i skjærgården. Og få med solskinnet og damene og ølet og... Husk at sangene helst skal kunne synges til fest. Og at teksten skal kunne byttes ut lett, slik at man kan lage egen tekst til bryllupet eller 50-årsfeiringen eller en annen festlig anledning.

For all del – de som kan skrive om disse tingene gjør det helt fortreffelig. Men la også de abstrakt-lyriske tekstene få sin velfortjente plass i vår tid.

Hva om forfatterne fant på å skulle skrive på noe annet enn sitt morsmål? Hva med å utgi en roman på engelsk først og siden oversette til norsk, tysk, fransk, estisk ? Ikke det at forfatterne alltid har så mye å si – når man selger bøker i lagervis for å fortelle om sitt hverdagsliv og utlevere sine kvinnebekjentskaper. Likevel – 'fighten' foregår på norsk, for oss. Og man må 'fighte' litt for å skrive gode sangtekster. En som gjør det – og har gjort det i flere tiår allerede – heter Ole Paus, i korte trekk satiriker og poet. Etter mitt syn fins det ikke andre norske sanglyrikere som kan skrive slik som han gjør i «Blues for Pyttsan Jespersens pårørerende» (bare tittelen er jo genial!):

Hvem kan skille dråpe fra dråper i en strøm
Våre liv på jorden er fragmenter av en drøm
Hun ble hos han, han ble hos henne
Natt og dag er likemenn
Og hvert sekund i døgnet skjer det samme om igjen

Tøm ditt beger til bunns, og se deg om
Det hviler skygge over veiene vi kom
Målet er stort og ingen kan sette navn på det som skjer
Vi er klovner underveis mot dit hvor ingen drømmer mer

Et sted her fins det som den russiske litteraturteoretikeren Viktor Sjklovskij kalte 'det underliggjørende' – noe uutsigelig som dukker opp i teksten. Det beste er vel at man får en følelse at det er der, uten at man vet nøyaktig hvor. ■

Nytt nettsted for låter: *Number One Music*

I vår digitaliserte verden har ukjente artister flere muligheter for å nå ut til mange.

Gjennom en lytter på myspace-siden min ble jeg oppmerksom på det amerikanske musikknettstedet ***Number One Music- Maximum Exposure.*** Der kan du nå ut til særlig den engelskspråklige verden lynkjapt – nettstedet sprer e-postadresser - og kanskje få 40–50 avlyttinger i døgnet (eller flere hvis man blir medlem og blir enda mer eksponert). Og ingen krever at teksten skal være på engelsk. Plutselig – i løpet av relativt kort tid - sitter jeg med en fanliste på som nå er på over 700 personer. Jeg mottar mye fanpost på grunnlag av musikken min.

Ganske pussig, forresten, å tenke på at min norske tekst om en Oslo-gate og gamle Nordraak kafé («Ved Wergelandsveien») nå når ut til relativt grisgrendte strøk som Burnaby i British Columbia (Canada), San Antonio i Texas, Providence (Rhode Island), Albuquerque i New Mexico, Porto Alegre i Brasil, Kaukapakapa i New Zealand eller mer sentrale strøk som Sydney, Coventry, Manchester, New York, London, Chicago - for å nevne noen steder. Og det vel uten at de får med seg så mye av innholdet i teksten for øvrig. Eller? Og ingen i Litteraturhuset i Oslo (som også ligger i Wergelandsveien) har foreløpig spurt meg om å fremføre låta der. På norsk.

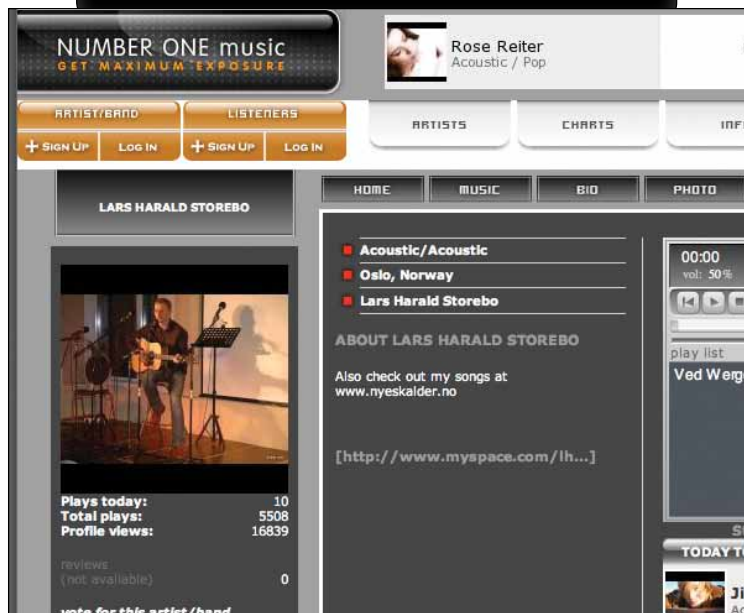

Sjugur og Trollbrura

Enda en folkevise fra Folque-viseboka:

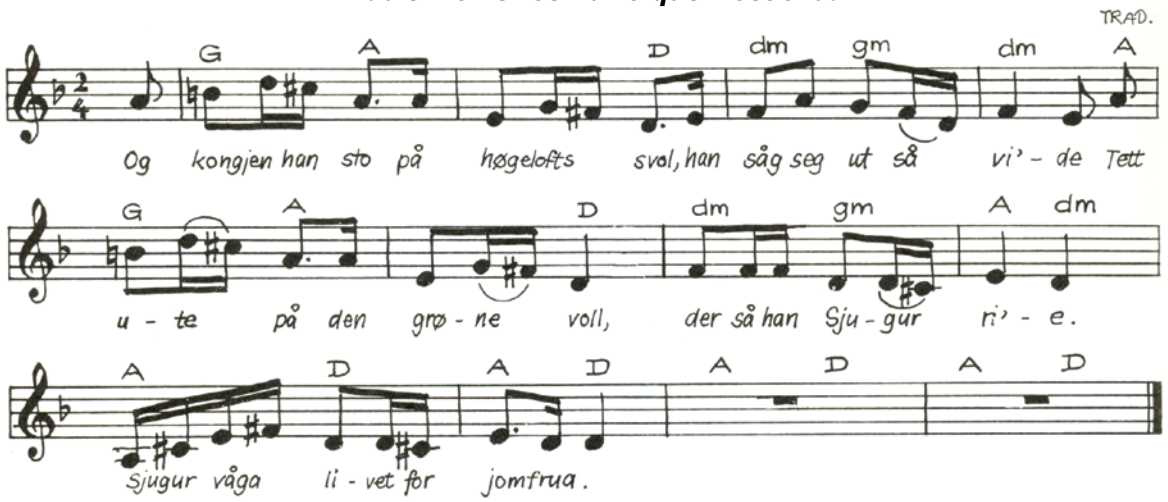

Og kongjen han sto på høgelofts svol,
han så seg ut så vi'e.
Tett ute på den grøne voll
der så han Sjugur ri'e.
– Sjugur våga livet for jomfrua –

Eg seia vel må at kongjen var vild,
for si dotter han mista til bergjet,
hvor jutul og troll held bryllaupspill,
men Sjugur hadde nevan til vergje.

Å, høyr no min Sjugur, mi dotter er di,
for du er no så sterk ein herre.
Om du torde gange i bergjet inn
og hente din hjertens kjære.

Og Sjugur han let til bryllaups be'
så mangje han kunne utvelgja.
Deretter så bad han så mangjen en tuss,
så tjukt som sju kunne telja.

Du trudde vel brura var lekker ei tøs
med bryster og hår som Sofia.
Nei, nase ho hadde som nautefjøs,
og augo som tjønn uti lia.

Som brureskjenken var gangen forbi
og folket begynte å tvista.
Han Sjur dangla etter med klubba si,
og slo ikkje slag som missa.

Og heim kom han Sjugur med kongsdottra fin,
høva bettre for tøsa enn trolla.
Og kongjen tok ordet til Sjugur sin:
du har tjent 'a, så ta og behold 'a.

Denne visa er en typisk trollvise: Om helten Sjugur som med list og makt frir kongsdatra fra berget. Visa er ikke vanlig, den står ikke i noen av de store ballade-samlingene. Både tekst og tone sto trykt i L.D. Klüwers «Norske Mindesmærker», utgitt i 1821. Klüwer hørte visa i 1818 av en hallingdøl i vakta på Akershus Festning.

Fra Folque-viseboka (Morten Bing og Øyvind Rauset, 1978. Tegning til h.: John Bauer, Svenske eventyrtegninger).

Sjugur og Trollbrura

9 tidligere viser i denne spalta:

- **Skjøn Jomfru** (nr. 1)
- **Sinclairvisa** (nr 2)
- **Liti Kjersti og Elvekongjen** (nr 4)
- **Kjempene på Dovrefjell** (nr 5)
- **Husmannsvisa** (nr 6)
- **Udsikter fra Ulriken («Jeg tok min nystemte»)** (nr 7)
- **Titanics Forlis** (nr 8)
- **Beiarblakkjen** (nr 9)
- **Heming og Gyvri** (nr 11).

Kjøkkenbordbrev

I et sparsomt solgløtt på plattingen i sommer fikk jeg en påminnelse om at det ikke er likegyldig hva en lærer bort og hvordan en tenker.

Min mor hadde i sin tid en filosofi om at kjedsomhet styrket den kreative delen av hjernen. I ensom hytte ved fjorden med regn, ble Lillebror og jeg plassert ved vinduet med beskjed om å kjede oss. Slik fant vi opp regndråpetelling.

Lillebrors dråper fikk navn, i mangel av tallkunnskaper. Reidar og Toril og Grete og Hans sklei ned over ruta, spiste andre navnløse dråper, sklei videre (eller stoppet opp) helt til en av dem vant nederst på vindusramma.

Mine dråper ble et intrikat system i regndråpespådom. «Kommer-det-besøk-til-helga» dråpen startet øverst i venstre hjørne og måtte løpe sammen med to eller tre eller fem dråper før den nådde vindusramma. Alt ettersom hvor mange dager det var igjen til ny helg. Jeg hadde også et system med kjærestenavn spredd ut over ruta og min egen dråpe som enten jafset dem i seg eller rant utenom. Da jeg ble litt eldre sorterte jeg tanker ved hjelp av regndager.

Sommeren i år har vært full av regn og barnebarn og etter en stund gikk jeg tom for aktiviteter. Treåringen fikk derfor en vennlig leksjon om «gleden» ved å kjede seg, og jeg tok demonstrativt opp avisen.

Hun sendte meg et blikk. Jeg følte at hun vurderte en dramatisk hyleseanse, men det ble stille. Jeg dukket fornøyd inn i avisens oppdateringer og hørte at hun begynte å løpe og stampe. «Fint at du fant på noe, hva gjør du?» spurte jeg etter en stund.

«Moser maur vel» var svaret.

Nå er det riktig nok ganske irriterende med maursti over platten der vi sitter. Jeg vet jeg har beklaget meg, men akkurat da, og i denne sommeren, ble det plutselig helt feil at mosing av maur gikk upåaktet hen.

«Hvorfor?» spurte jeg. *«De er dumme»* svarte treåringen. *«De går på platten vår og biter.»*

Jeg la fra meg avisen og bega meg ut på en lengere forklaring om maur som bodde her før huset og platten ble bygget. At jeg faktisk også ville ha forsøkt å bite om en kjempe hadde bygget platten sin over huset mitt. «Hvis du ble kjent med mauren så ville du kanskje oppdage at de ikke er dumme. De bor i hus og hjelper hverandre. De er ute på jobb og går over platten for å komme hjem til familien sin. Tenk om det var du som var så liten som en maur.»

Treåringen målte meg med svart blikk. *«Men du har støvsuget veps så…»* Og det hadde jeg jo gjort i forsøk på å redusere et større bol under verandataket. Jeg hadde faktisk planer om mer støvsuging i de nærmeste dagene. Vepsene våre var ikke

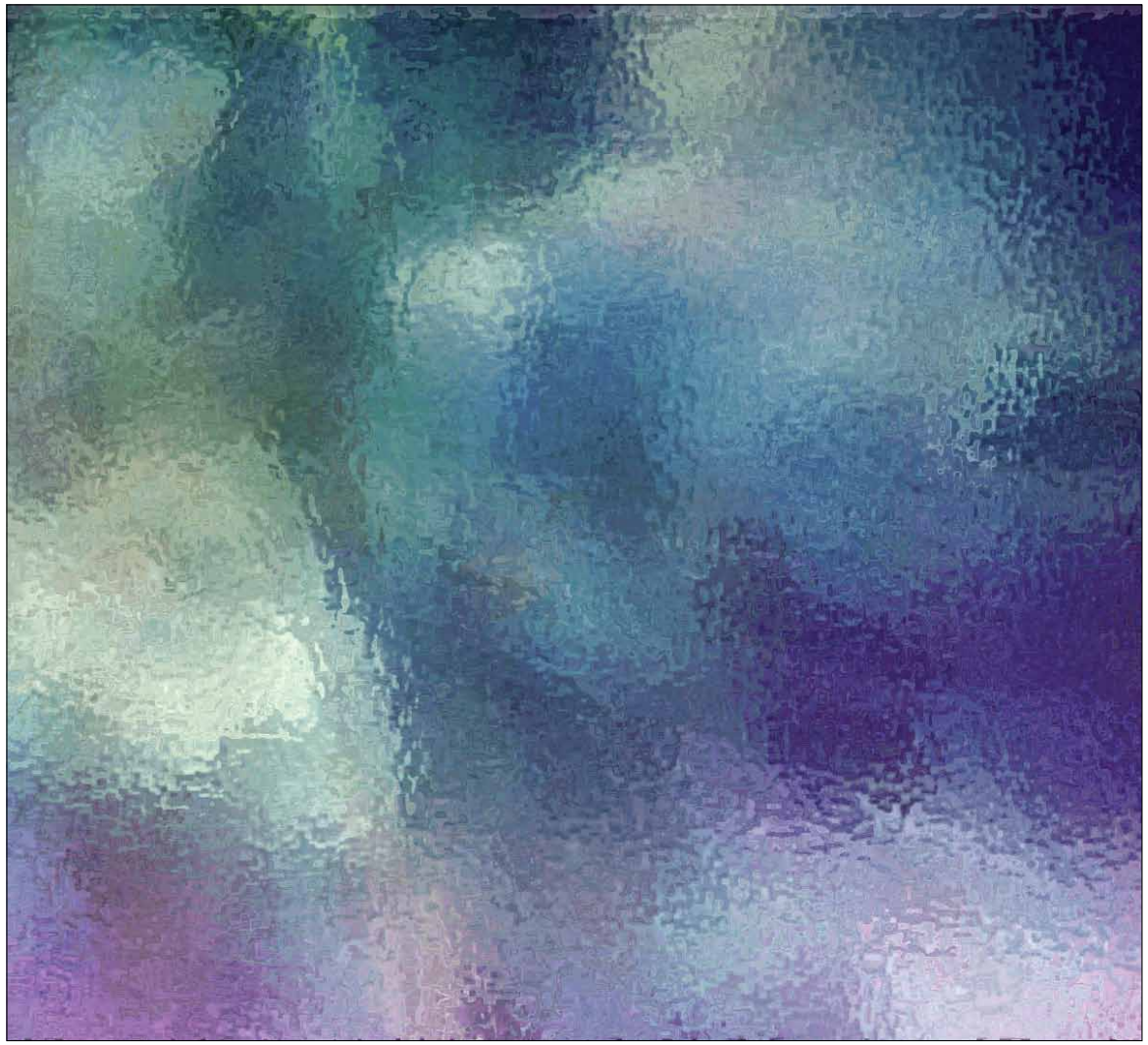

spesielt aggressive, men en kan ikke være helt sikker tenkte jeg. Plutselig gikk det opp for meg at det er ikke er likegyldig hva og hvordan en tenker.

Det er lett å skape fiendebilder og finne forklaringer som rettferdiggjør dårlige handlinger. Store grusomme ting begynner kanskje også i en liten tanke, en ubetenksomhet, en redsel, en feiltolkning.

Da det begynte å regne, satte jeg meg ved vinduet og tellet dråpetanker. Min klagedråpe over «maur og veps» løp raskt sammen med «jeg-ha-litt-fred» dråpen og satte fart i treåringens «jeg-vet-at-du-ikke-liker-at-jeg-tramper-på-smådyr-men-jeg-vil-ha-oppmerksomhet» dråpen. Feide over en masse små maurdråper og ble hengende som en tåre i vindusposten. Treåringen lot meg sitte. Hun for ut av døra med sukkerposen og ble borte en god stund. *«Nå har jeg sakt skikkelig unnskyld til maurmamma for at jeg ødela pappaene hennes»* forkynte hun og rakte meg en nesten tom pose. *«Resten kan du gi til vepsen din.»*

Digitalopptaker med stor mikrofon:

ZOOM H2N

H2o er den kjemiske formelen for vann, kanskje det er derfor Zoom valgte H2n som navn på sin lille opptaker, i håp om at den skal bli like uunnværlig.

ØYVIND RAUSET

Vi skrev om forgjengeren H4 fra Zoom i viser.no 2 høsten 2008, og siden da er denne opptakeren blitt så utbredt blant visesangere og musikere at det knapt fins en konsert som ikke blir tatt opp med den. Det fantes også en tidligere H2n, en «redusert» utgave av H4. Sjøl kjenner jeg tilfeldigvis minst fem som har skaffet seg en Zoom det siste året.

I Oslo Radio-Orkester bruker vi H4 til å ta opp konsertene i 4 spor, 2 fra mikseren og 2 fra salen (for å få med respons fra salen og de instrumentene som er svake i miksen.

Lyden blir meget god, i «studio-kvalitet» (på papiret i det minste), men det er noen begrensninger også: Mikrofonene er små, noe som kan gjøre lyden litt spiss/hard, og de står montert i 90 graders vinkel – ideelt i de fleste normale settinger, men ikke alle. Du kan utvide til større spredning, men ikke mindre om du trenger å treffe en bestemt lydkilde uten forstyrrelser rundt. For mange vil også en 4-sporsmaskin være «overkill», de fleste bruker den nok mest til stereo-opptak.

Inn på scenen kommer nå den nye Zoom H2n med et totalt redesign. Den største utvendige forskjellen er de nye mikrofonene med større membran. Men under overflaten er det mer: De er fler mikrofonelementer enn før, noe som gir mulighet til såkalt *midtside* stereoopptak. Her brukes en uni-direksjonal midtmikrofon til å ta opp lyden rett foran, og en bi-direksjonal stereomikrofon som tar opp til høyre og venstre. Ved å øke eller minke lyden fra sidemik'en kan du variere bredden på stereo-feltet og dermed få bedre kontroll på lyden. Hvis du tar opp i RAW-format kan du faktisk justere stereobredden *etter* opptak.

H2n har ifølge produsenten nye og forbedrede mikrofoner, og er den eneste portable opptakeren med 5 mik'er innebygget. Dette gir H2n mulighet til fire unike opptaksmoduser: Midtside (MS) stereo, 90° X/Y stereo, 2 eller 4 kanals surroundopptak. Ved å bruke Midtside og X/Y mikrofoner sammen kan du få 360° surround. *Ringen sluttet,* så å si.

Om du allerede har en Zoom, trenger du neppe oppgradere til denne, så enormt tror jeg ikke lyden forbedrer seg. Men for de som akkurat nå er på jakt etter en rimelig og ultra-bærbar lydopptaker, kan H2n godt være noe å ta en titt på.

Uten å ha sammenlignet side om side, ser den ut til å være mindre og lettere enn 4-sporsutgaven (som faktisk er svær sammenlignet med andre digitalopptakere). Et resultat av dette er at du kan skru den på et vanlig mikstativ. Prisen er heller ikke noe å si på, ca 500 rimeligere enn «storebroren» (som du nå riktignok får med rabatt mange steder).

Ting som ikke har endret seg fra forgjengeren, er variabel hastighet på avspilling (50 -150%), *Broadcast Wave*-format (som tilsvarer vanlig WAV, men med plass til å legge inn opplysninger om tid/sted, copyright etc), auto-gain, kompressor, limiter, AB repeat, tuner, metronom osv. Den kan også brukes som «ren» USB-mikrofon om den er koblet til en datamaskin.

Zoom H2n kan også brukes som «ren» USB-mikrofon om den er koblet til datamaskin.

Opptakeren kan skrus fast på et mikstativ. Praktisk.

H2n har også en ny redningsfunksjon som skal gi deg tilbake opptak som kan ha blitt skadet ved strømbrudd e.l. (ikke at jeg noensinne har opplevd sånt, men det kan vel skje). 20 timers batteritid (med 2 AA-batterier) er heller ikke å forakte, selv om den også kan brukes med adapter (som må kjøpes i tillegg).

Light-utgaven av Steinbergs lydbehandler *Wavelab* følger med for Mac og PC. Jeg har ikke prøvd den, men andre programmer som Cubase, Garageband eller Sonar virker selvsagt også.

Zoom H2n digitalopptaker
Opp til 24-bit/96kHz og MP3 opp til 320 kbps. Analog gain-kontroll. Kan ta opp til 32 GB SDHC minnekort.
Pris: 1.545,–

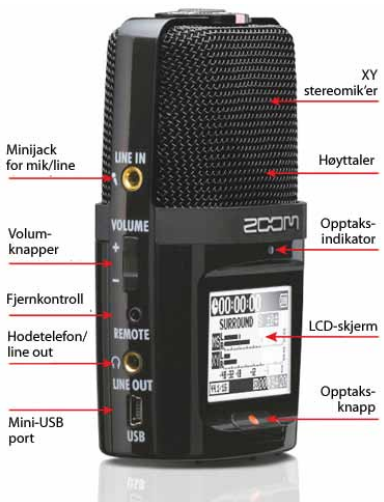

***Windows 8** med sitt nye «Metro» grensesnitt. Slik vil du møte Windows når du starter opp.*

WINDOWS 8-PADDE HØSTEN 2012

Microsoft har nylig demonstrert en betaversjon av sitt kommende operativsystem *Windows 8*, og gjort det klart at det også vil komme på pekeplater – riktignok i to ulike versjoner.

ØYVIND RAUSET

Vi skrev mye om iPad i nr 11, og konkurransen ble, som vi forutså, ganske liten i 2011. Ingen mangel på alternativer, men salget av dem går veldig trått. Dette vil Microsift rette på med **Windows 8**, som kommer i to versjoner for padder med henholdsvis Intel- eller ARM-prosessor. De sistnevnte vil ligne mest på iPad, være lette, ha lang batteritid og samme brukerflate som Windows Phone 7 (Metro). De vil ikke kunne kjøre vanlige PC-programmer, bare de som er skrevet for Metro. Den større Intel-versjonen vil kunne kjøre alle programmer, men vil være tyngre, kreve vifte på grunn av varmen og dermed ha kortere batteritid.

Til gjengjeld kan man kanskje bruke fullversjoner av *Cubase* og *Protools* som på en stor PC? Vifta vil nok hindre bruk av interne mikrofoner, men det har man jo lydkort til. **Systemet lanseres ifølge Microsoft tidligst i oktober 2012.**

LOGIC PRO X

Vi pleier ikke omtale rykter her i bladet, men gjør et unntak fordi flere lesere har bedt om instruksjon i *Logic Pro* som opptaksprogram. Å lage en artkkel om dette ville vært dumt hvis det var like før en drastisk ombygging. Og det er i ferd med å skje.

JANNE MØLLER

Stadig flere kilder melder nå at Apple planlegger en massiv oppdatering slik de gjorde med *Final Cut Studio* for videoredigering. Programmet ble omskrevet fra topp til bunn for å bli enklere for nye brukere, i den grad at gamle brukere ikke kjente seg igjen og protesterte høylytt. Nå er snart det samme i ferd med å skje med *Logic Studio*, selv om kildene hevder det blir mindre drastisk. Logic har ikke hatt noen større oppgradering siden 2009. Nokså sikkert er at programmet vil bli solgt i den nye *Mac App Store*, noe som vanligvis gir betydelig lavere pris. Final Cut sank til langt under halvparten, og *Logic Studio* som idag koster over 4.500 kr og inneholder en rekke programmer, kan bli splittet opp med iallfall hovedprogrammet og live-utgaven *Main Stage* som to separate enheter, mens lydbehandleren *Soundtrack Pro* blir bakt inn i Logic Pro. Prisen på alle komponentene vil sannsyligvis ligge på rundt halvparten av dagens pris.
Så vi kan bare si: Ikke løp og kjøp akkurat nå.

TORBJØRNS VISE-X

Av Torbjørn Holte

5-linjers sirkelrim – fyll de gule feltene.

Løsning i neste nummer.

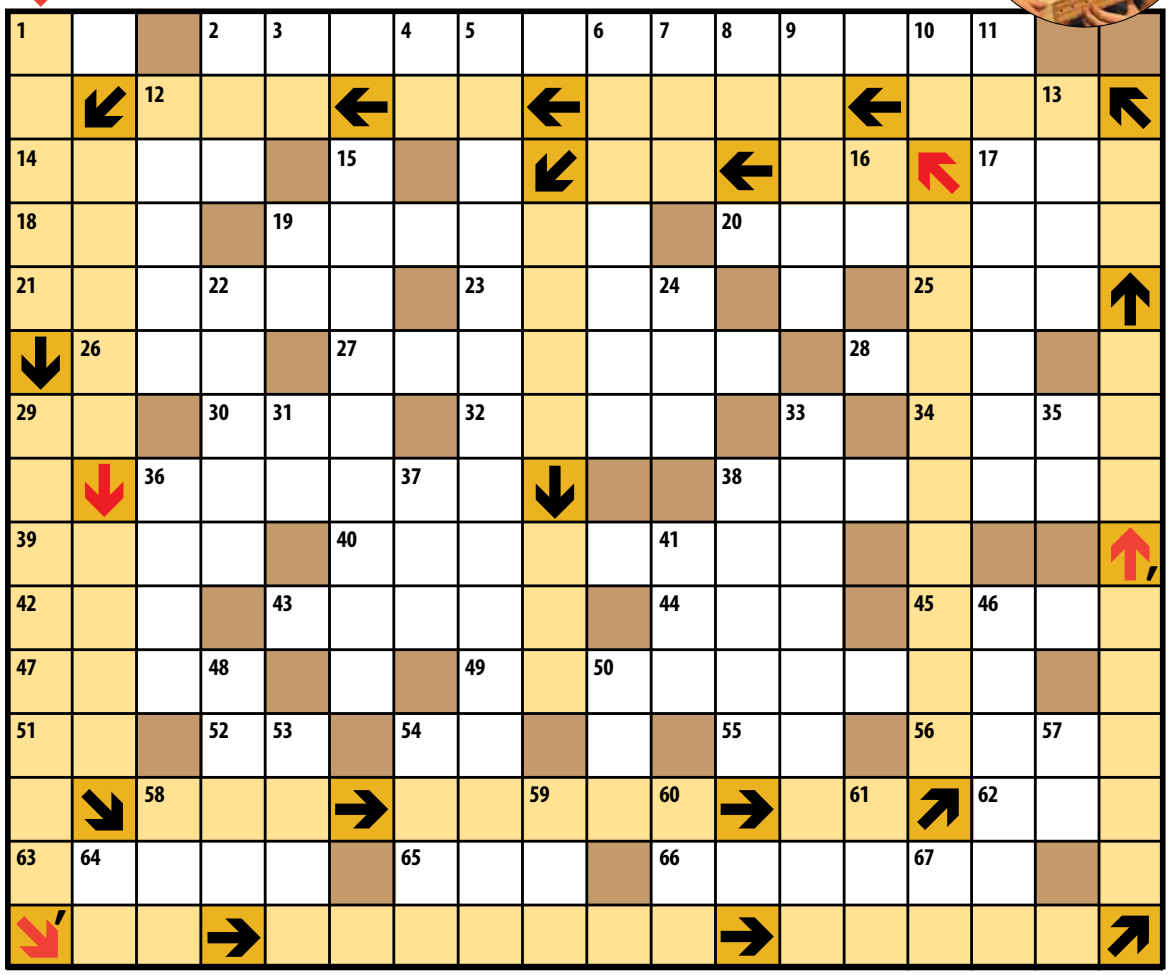

Vannrett

1 Stjele
2 Blasfemiker
14 Bruker (eng.)
17 Bakken
18 Fyr (bakv.)
19 Apetittløs
20 Krydring
21 Svensk band
23 Hisse
25 Norsk band
26 Ledelse
27 Pattedyret
28 Farge (bakv.)
29 Like
30 Ubehandlet (eng.)
32 Ufordragelig
34 Dårlig (bakv.)
36 Opprør
38 Fuglelyd (bakv.)
39 Lam
40 Spiseredskapet (bakv.)
42 Framkomstmiddel
43 Modig (bakv.)
44 Kost! (bakv.)
45 Ubeist
47 Linje
49 Européere
52 Drikk
54 Uttalte
55 Flire (bakv.)
56 Sak
62 Polere
63 Ga lyd
65 Vokaler
66 Glatt

Loddrett

2 Deler ut
3 Retning
4 Karakter
5 Melet
6 Spansk by
7 Politisk parti (bakv.)
8 Greit
9 Måne
10 Pronomen (nynorsk)
11 Rekka
12 Sediment
13 Arg
15 Kampsport
16 Hyl
19 Politi
22 Fisker
24 Bevege (bakv.)
31 Brukket
33 En Jack eller Lise (bakv.)
35 Preposisjon (bakv.)
36 Tøystykke (bakv.)
37 Røre
38 Italiensk filmregissør
41 Blande
46 Massen
48 Ule (bakv.)
50 Fugl
53 Banner (bakv.)
54 Stoff
57 Like
58 Pronomen
59 Frø
60 Framkomstmiddel
61 Støtt! (bakv.)
64 Løse gitarstrenger
67 Tall

Bibbis Produktguide

GAVEN TIL DEG SOM ER MYE PÅ FARTEN:

BÆRBAR WC

I disse ultra-portable tider da alt både kan og *skal* bæres, og til og med Bill Gates vil investere i grønne toiletter, har Bibbi kommet over denne praktiske tingesten som gir *Endlösung* på de trengendes problem.

BRIGITTE BIDET

Produktet er holdt i en enkel, minimalistisk design, og støtter *alle* typer software. Den leveres med kraftig innebygget håndpumpe, og som ekstrautstyr følger bl.a et hendig skjermbrett med *windows* (men gardiner blir ikke klare før i versjon 2).

Produktet får navnet **Craptop**, og selv om testversjonen bruker operativsystemet MS-DOSS, vil de ferdige modeller leveres med *Androitt*. Fabrikanten har ennå ikke fått systemet til å virke med mus, men *rotte* fungerte bra i tester, og ellers er det selvsagt *multitouch* som gjelder. Produsenten referer til andre tester som viser at den fungerer utmerket til *musikkproduksjon*, særlig til sang mens man sitter.

Prototypen på bildet er blitt fotografert av Bibbi i all hemmelighet under en forhåndsvisning for spesielt utvalgte septik-journalister under messen i Dasseldorf.

Man hører stadig snakk om *«Post-WC-æraen»*, men den tror ikke Bibbi noe på. WC er kommet for å bli. Folk har til alle tider måttet ut*trykke* seg, og nå kan de endelig gjøre det over alt!

Markedets første *Androitt-craptop, med 12 megapixel kamera både foran og bak – kjekt å ha på Feisbook.*

(**Konkurrenten *Crapple*** var som vanlig ikke tilgjengelig for kommentar.)

Løsning forrige kryssord:

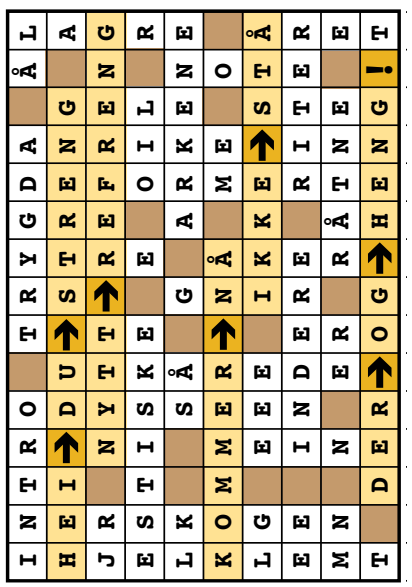

VISE-QUIZ

SJEKK DIN VISEKUNNSKAP!

1 Hvem skrev melodien til *Du ska få en dag i mårå*?
2 Jan Eggum feirer et jubileum i år. Hvilket?
3 Hva er et barrégrep?
4 Hvem ble kalt Russlands Bob Dylan?
5 I hvilken viseklubb har Amund Bjønness vært leder?
6 Kjent viseklubb fyller 5 år i år. Hvilken?
7 Hvem skrev *En spennende dag for Josefine*?
8 Hvem skrev visa om *Jungman Jansson*?
9 Viseklubben på 70-tallet der bl.a Lillebjørn, Kari Svendsen, Øystein Sunde, Finn Kalvik, Lars Klevstrand, Hege Tunaal spilte?
10 Hvilket plateselskap ga ut Halvdan Sivertsens første plate?

*(Fasit på **s. 37**.)*

MUSIKKPOLITIET

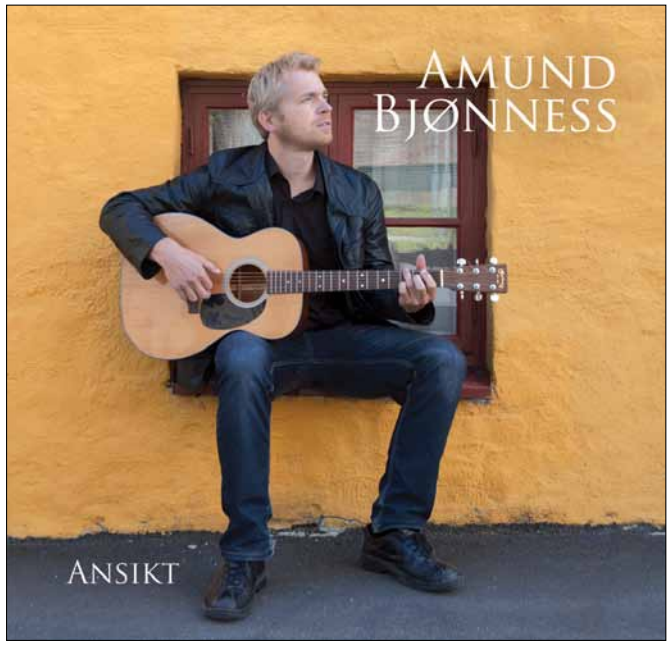

Amund Bjønness: *Ansikt* (EP)

Det er ikke ofte vi skriver om EP'er her i bladet, sier redaktøren. Det begrunner han med at de ofte er «smaksprøver» på større album som er like om hjørnet. Selvsagt finnes det unntak.

ØYSTEIN MUNZ

Mange har hatt gleden av å følge Amund Bjønness utvikling som artist på Nye Skalder og andre av landets visescener de senere årene. EP'en *Ansikt* gir et gjenhør med et par sanger det åpenbart har tatt tid å foredle, samt et par sanger av nyere dato. Som platedebutant på eget selskap gjør Amund Bjønness en god jobb, ikke minst fordi han med EP'en etterlater sitt publikum sultne på mer. Underforstått: Det bor mer i denne fyren enn det er plass til å vise på en EP med fire sanger.

Tittelsporet *Ansikt* tar oss rett inn i en gitardrevet, angloamerikansk sangtradisjon mettet av lånegods fra gitaister som Bert Jansch, Nick Drake og John Martyn, uten at det er noe å skamme seg over. Som så mange – de fleste – er han med på å forvalte en tradisjon. Dessuten evner han å gi sangene sitt eget umiskjennelige bumerke. Sangeren Amund Bjønnes kommer godt til sin rett her, med klar og tydelig uttale og god dynamikk i stemmebruken. Tekstmessig er det undring og underfundighet over minnets tidsmaskin dette handler om. Samspillet med bassist **Åsmund Reistad** er her mesterlig utført.

Neste spor *Mai blir til Juni* er en vakker, om enn noe utydelig sang med naturlyriske observasjoner og beskrivelser av spenningene og kontrastene mellom lys og mørke, for øvrig et tema Amund Bjønness ofte vender tilbake til i sine sanger. Korvokal fra **Solveig Nyberg** kler sangen meget godt. Enkelte har innvendt at bruken av el-gitar roter til lydbildet, men det er nok mer et spørsmål om smak.

Kom sett deg ned holder oss i det samme landskapet: Mer intrikat fingerspill på stålstrengt gitar og lavmælt vokal, etter hvert drevet frem av bass og trommer.
Og teksten? I et bevinget øyeblikk finner poeten Bjønness det for godt å fortelle oss at «…*et glimt er en evighet som kapsles inn når du går*»…

Bassist Reistad eksellerer i gyngende og syngende bassganger.

Mørkerom er visepop på høyt nivå der tekst og melodi bærer i samme retning, En sang om hvordan underbevisstheten behandler inntrykkene fra dagen, utlagt som et mørkerom der du framkaller bilder. En sang med et urealisert klassikerpotensial og en siste bekreftelse på at vi fint hadde tålt et helt album med sanger fra Amund Bjønness' toneunivers.

Amund Bjønness: Ansikt
CD/EP (Eget forlag, 2011).

Artistens nettside – også med musikkeksempler: **amundbjonnes.no**

Monika Nordli: *Fotfeste* (CD)

Helt siden debutalbumet *Minor Mode* fra 2005 har Monika Nordli markert seg som en «syngeskald» i et engelskspråklig countryland, vel verdt å følge – ikke minst som sceneartist. Damen har en stemme en vel kan kalle en nådegave.
På sin nye CD *Fotfeste* synger hun på norsk.

ØYSTEIN MUNZ

De fleste av sangene er hennes egne. Noen oversettelser, eller rettere sagt gjendiktinger har også fått plass blant albumets 13 sanger. Stilmessig befinner Monika Nordli seg i grenselandet mellom den moderne visen og mer country-influert musikk. På *Fotfeste,* hennes tredje CD, møter vi en mer rutinert og erfaren sangskriver og artist. Noe kan utvilsomt tilskrives samarbeid med Steinar Albrigtsen og andre av sjangerens veteraner. (Vi snakker nok her om en drøy porsjon gjensidighet i dette med påvirkning, for i den senere tiden har også Albrigtsen kommet opp både med norske sanger og gjendiktninger av helter fra Sambandsstatene).

Monika lar sin plate åpne med en gjendikning av Tom Pachecos *Streets of Blue Rain* som på norsk har blitt til *Brostein i Regn*: Hun gjør sangen til sin egen gjennom å la teksten handle om kontraster mellom bygda og byen. Som innflytter til Oslo fra Treungen i Telemark i ung alder vet hun selvsagt hva det dreier seg om.

Etter en del gjennomspillinger i løpet av en uke på tampen av deadline for viser.no sitter undertegnede igjen med en god håndfull favoritter fra plata. Allerede nevnt er *Brostein i Regn*. I en absolutt særklasse er *Draum i det blå, Svart ravn* og *Revna Segl*, foruten tittelmelodien *Fotfeste*. Felles for disse sangene er at Monika Nordli på sitt beste formidler sine sanger med en helt unik innlevelse og sårhet i stemmen. Hun har tidligere uttalt at melankoli, det er gleden over å være trist. Jeg tror man må være en melankoliker eller en meget gammel sjel både for å skrive slike sanger og å yte dem full rettferdighet under fremføringen. På den annen side er det nå en mer erfaren, bereist, beleven, belest og omsvermet kvinne som står bak *Fotfeste*, enn den storøyde ungjenta som lagde *Minor Mode* og seinere *Shipping out*. Dama har tatt grep – så å si skaffet seg et fotfeste.

Enkelte av sangene her er mer på det jevne – helt all right – men uten det lille ekstra som skal til for å løfte albumet som helhet opp til en klassikerplassering. Kanskje skyldes det at sjangeren i seg selv er (og skal være) forutsigbar. Etter de første gjennomhøringene synes det å være for lik «groove» og for lite forskjell i toneart og tempo på sangene til å være spennende på linje med den første CD'en hennes som er et album undertegnede helt subjektivt holder for å være et av de bedre debutalbum som noen gang er laget innen sjangeren.

Det skal innrømmes at undertegnede hadde gledet seg til å høre Monika Nordli på norsk. Det skal også innrømmes at man gjerne hadde hørt mer av Monikas fine, enkle men effektive gitarspill. Sangene løftes frem av et drømmelag anført av Steinar Albrigtsen. (Ingen nevnt, ingen glemt). Men… er det urettferdig å insinuere at Monikas særpreg enkelte steder synes å være litt «overkjørt» av medmusikantene? Til deres fordel taler at helheten aldri fremstår som polert og glatt.

I det klokkene ringer inn deadline for viser.no nr. 13 gjenstår det kun å si at Monika Nordlis norske uttrykk ikke står tilbake for det engelske. Gjennomført bruk av Telemarkdialekt løfter sangene. Dialekta er fin i seg selv, språket funker, og det gjør stort sett også sangenes bilder, rim og diksjon.

Monika Nordi: Fotfeste (CD, 2011)
Forlag: Grammofon GRAM 1150
www.grammofon.no

Astrid Kloster: *Spor*

De som har hørt på bergensbandet *Aftenlandet*, vil dra kjensel på Astid Kloster som frontfiguren i bandet med den karakteristiske stemmen. For ett par år siden slapp hun soloplaten *Spor*. Hun står fjellstøtt også på egne ben, ingen tvil om det.

PER JAKOB SKAANES

Astrid Kloster har tilegnet platen til nå avdøde komponist, humorist, fabelaktig gitarist og poet **Kenneth Sivertsen**. Det har blitt en var, nedtoned og balladepreget plate. Materiale av blant andre Kenneth Sivertsen. Her er et par låter som også Herborg Kråkevik spilte inn på albumet Kråkeviks Songbok, åpningssporet *Draumespor* og *Den fyrste song*.

Instrumentene på albumet er i hovedsak piano, fiolin, litt visper og cello. Man kan man tid om annen høre en elgitar, foruten Klosters stemme og en veldig uttrykksfull og ru *bassfiolin*. (Bassfiolin, har jeg latt meg fortelle, er det samme som gambe, en ståfiolin man benyttet mye på syttenhundretallet). Kloster har en nær og fyldig alt-stemme. Den gjør vokalen her til noe dypere og mer klangfull enn mange andre kvinnelige vokalister.

Gode melodier og snille, fine tekster

Samtlige melodier på plata er signert Kenneth Sivertsen, med unntak av *Den fyrste song* som er tonesatt av Lars Sørås. Her er sterke melodier med mange elegante sløyfer og repetisjoner med variasjoner som gjør at de hver på sin måte bygger opp spenninger som løses opp først til slutt i temaene. Her tenker jeg spesielt på tittelsporet Spor og Sommardag. Merk at komponist bak tittelsporet er Astrid Kloster.

Tekstene: Noen har Kenneth Sivertsen skrevet, blant andre bidragsytere er Solfrid Sivertsen, Åke Grandell, Aslaug Vaa og Birger Røyksund. Og selvfølgelig Per Sivle da, siden *Den fyrste song* er med på plata. På sistnevnte spor synger kloster duett med Jon Eikemo på siste refrenget. Kloster synger to duetter til på dette albumet. Hun synger *Fylgja deg* med Heine Totland og *Sommardag* med tidligere Vamp-vokalist Jan Ingvar Toft. Dessuten kan vi høre opptak hvor en engasjert leser Kenneth Sivertsen leser diktet *Eg vil heim* som avsluttningsspor.

Bassfiolin

Albumet er fylt med gode, oppbyggende, snille tekster med mye omsorg i og småundrende betraktninger om forgjengelighet, barndom og livets ulike tilskikkelser. Det er godt å høre på. Spor 2, *Min båt,* har en rekke allusjoner, eller sangtitler, innbakt i teksten. Samtidig som titlene isolert sett gir mening i sammenhengen, blir de som små referanser til kjente låter og kan slik fylle ut med ytterliger dybde dersom vi kjenner til tekstene og artistene det refereres til. I teksten Min båt er det i all hovedsak låter av Lennon/McCartney.

Bassfiolin

Med lydbildet forankret om vakkert pianospill, Klosters dype og rike alt-stemme og en sår fiolin, er det er stor fare for at det tipper over i bløtkake og melis. Klosters stemme sørger for at så ikke skjer.

Kenneth Sivertsen avslutter selv albumet med diktet *Eg vil heim*. Her møter vi en kar som søker roen og freden i heimbygda og følger ham mens han hauser seg mer og mer opp i beruselsen over heimlengten til likt og ulikt der heime. Hvilken fantastisk avslutning på et album som er tilegnet Kenneth Sivertsen, hvilken fin hilsen å få fra kollega Astrid Kloster. I grunnen rart hun ikke fikk Spellemannsprisen for denne, det må ha vært knallhard kamp det året.

Med CDen føger et hefte med tekstene og stemningsfulle bilder – og en brå avslutning – med det brutale lille diktet *Repet* av Kenneth Sivertsen. Jeg sperret opp øynene da jeg leste igjennom heftet. Plutselig får jeg en rett på trynet:

Repet
Eg sa eg skulle dø
At no e det pinadø nok
Så gjekk DU og hengde deg.

Astrid Kloster: Spor.
Utgitt på Grammofon.
Web: **astridkloster.com** – og du kan høre lydeksempler på myspace.

Boka med Otto Nielsens viseskatt

Det er noen år siden den kom ut, men vi vil likevel trekke fram igjen denne boka som rommer hele Otto Nielsens viseproduksjon. Otto Nielsens datter *Ann-Cathrin Ramberg* (bildet) samlet disse visene for noen år siden.

ØYVIND RAUSET

Otto Nielsen hadde en bred og omfattende produksjon. Visste du f.eks at han laget medlodien til *Du ska få en dag i mårå* på bare én time mens Prøysen sto og ventet? Eller at han står bak den flotte parodien *Faren til Tove-Mette*, sunget av Rolf Just-Nilsen?

Som ingen annen kom Otto Nielsen til å prege det norske vise- og revymiljø i nesten 50 år til sin død. *Litjvisa mi* er en sangbok med alt det han laget.

Otto Nielsens datter Cathrin Ramberg

Ann-Cathrin Ramberg sier til Viser.no: «Min far Otto Nielsen hadde tenkt å samle noen av sine beste viser da han gikk av som pensjonist ved fylte 70 år. Men det rakk han aldri. Derfor gjorde jeg det.

Boken er en *visebiografi*. Det vil si at den sier noe om hans liv, og i hvilken forbindelse han skrev visa. Om han skrev den da han studerte ved NTH, eller de skriver seg fra Gerd og Otto tiden, fra Grinitiden eller fra Søndagsposten for eksempel. Hver vise har en fotnote som sier noe om akkurat den visa. Hvorfor *'Det har vi'* ble skrevet blant annet, og hvordan melodien til *'Du skal få en dag i mårrå'* kom til.»

Otto Nielsens eldste datter Ann-Cathrin Ramberg (bildet til v.) har forestått denne omfattende vise-, tekst- og portrett-dokumentasjon over Otto Nielsens liv og virke. Det ble ei praktbok på ca 240 sider med over 100 viser med tekster og melodier av Otto Nielsen – alle gjengitt med besifrede melodistemmer og sangtekster. Mange av dem aldri før utgitt.

Bokas sangliste er som en reise tilbake i tida – du kjenner sikkert flere av dem uten å vite at det er Otto Nielsen som sto bak. Dette er ei bok som bør finnes i alle norske vise-hjem.

Ann-Cathrin Ramberg (red): Litjvisa mi – Otto Nielsen
240 sider A4-format. Stivbind.
Norsk Musikforlag, pris: 340,–.

Fås i notebutikken.no. Du kan også bestille boka på mail direkte fra redaktøren: **annramb@gmail.com** (Det er ca 500 eksemplarer igjen av boka, og den er vanskelig å få tak i rundt om i landet).

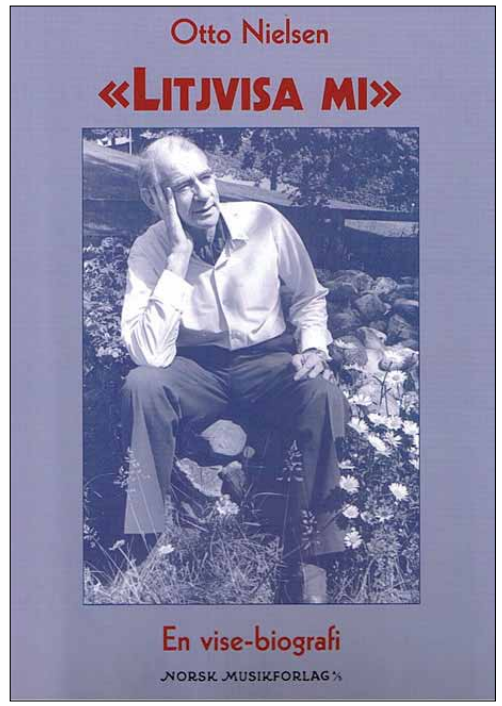

Väsen: *Gruppa består av Mikael Marin (5-strengs bratsj), Olov Johansson)nyckelharpa) og Roger Tallrot (gitar). Foto: James Brosher.*

Väsen: Notebok

Det svenske folkemusikkbandet Väsen har en rekke utgivelser bak seg med musikalske finesser og elegant spill hvor de videreutvikler måter å arrangere og fremføre svensk folkemusikk akustisk på. Nå er de aktuelle med notebok som inneholder kun egenkomponerte låter.

PER JAKOB SKAANES

Bandet **Väsen** ble dannet i 1989–90 og besto opprinnelig av trioen Michael Marin på fele/bratsj, Olov Johansson på nyckelharpe og Roger Tallroth på gitar/mandola. Tallroth spiller 12-strenger som han gjerne stemmer i ADADAD. Siden har de knyttet til seg André Ferrari på perkusjon.

Om man tar en titt på repertoaret deres, ser man at grunnstammen er svensk tradisjonsmateriale som de har bearbeidet og satt sin egen signatur på. Olov Johansson og Michael Marin hadde i lang tid spilt sammen som duo. Når de knyttet til seg Tallroth på gitar, hendte det enkelte rynket på nesen da dette tilførte en annet uttrykk enn man vanligvis hørte på den tiden. Samtidig er det det som gjør Väsen til noe annet enn en trio som fremfører tradisjonsmusikk og i større og større grad egenkomponert materiale.

Om man funderer på å arrangere slåtter og annet folkevisestoff for flere instrumenter, er absolutt Väsen noe å lytte til. Da tenker jeg spesielt på Tallroths gitarspill da gitar er et akkordinstrument og nyere i denne sammenhengen enn bratsj og nyckelharpe. Lytt både til harmoniseringene deres, ornamentikken og det rytmiske spillet. Her er mye å plukke opp selv om man ikke ukritisk skal kopiere hva andre gjør. Et annet svensk sjangeroverskridende band jeg bør nevne, er **Stockholm Lisboa Project** som består av svenske folkemusikere og portugisiske fadoartister. De arrangerer også både polskor og fadoer. Flere av deres utgivelser er også omtale på viser.no. Hør for eksempel på hvordan disse to bandene har arrangert og fremfører reinlenderen vi kjenner som *Griffenfeldt reinlender* (Variant over gammel reinlender).

Väsen's Tune book

Väsen har nylig gitt ut et hefte med noter til 18 av de mest populære melodiene sine. I noteboken er det kun egenkomponerte låter. Det sier også litt om styrken til Väsen. Det er egenkomponerte og samtidig utrolig sterke melodier. Melodiene er fordelt på Tallroth, Marin og Johansson som komponister, og er forsynt med melodilinje og forslag til besifring. For dem som kunne ønske seg gitaranslag notert, er de ikke markert, dessverre.

Akkordene er som regel greie. Det er dur og moll og de er gjerne notert i G-, A-, eller D-dur. Med andre ord ikke mange kryss eller b-er. Det er en og annen polska her og selv om tredelt takt ikke er vrien i seg selv, er det å spille polska bra litt vrient til tider. Noen står notert i originaltoneart, noen ikke. Det står i parentes originaltoneart på noen av melodiene. Men for eksempel en av de vakreste, *Josephines dopvals* av Roger Tallroth, er notert i D og spilles i F etter hva jeg kan høre. Her må man justere litt, men mindre man har programmet Capo på datamaskinen (omtalt på viser.no). Lytt til innspillingene og heng dere på.

Ta gjerne en titt på Väsens hjemmeside www.vasen.se. Der kan man også bestiller deres CDer.

Väsen: Väsen's tunebook. Utgitt av Väsen i 2010.

Vidar Furholt: Ta i mot (EP)

Plata kunne nesten kalles en mini-CD, med sine 5 kutt varer den over 20 minutter. Godt komponerte melodier med til tider storslagent arrangement, god lydproduksjon og framfor alt talende tekster, gjør denne plata verdt å lytte på mange ganger.

ØYVIND RAUSET

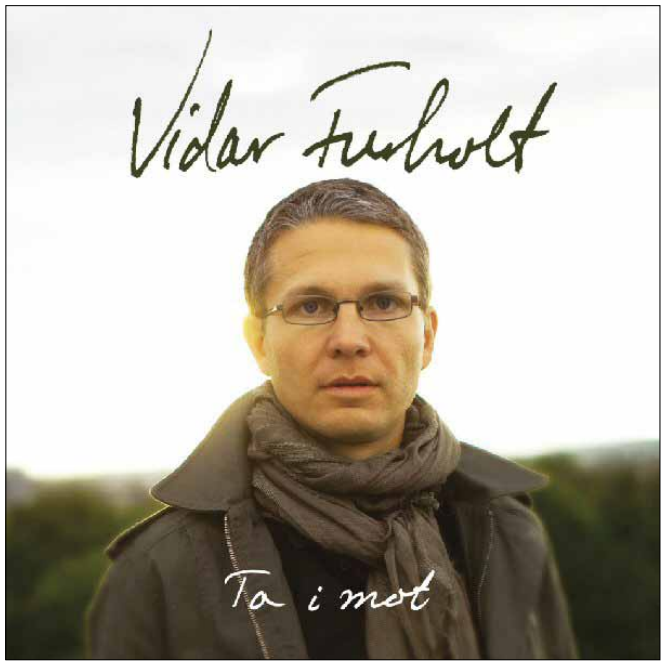

Jeg opplevde Vidar Furholt første gang på *Viser Ved Kanalen* for noen år siden og syntes alt da at han hadde lovende sanger i fin framføring.

Han ga ut sin første CD *Likevel* i 2007 og vi skrev om den på viser.no (se nettsida, Omtalearkivet). Vår anmelder Skaanes avsluttet med å si han gledet seg til neste plate.

Tittelkuttet *Ta i mot* har en tekst som fikk meg til å spisse ørene i 2. vers der Furholt beskriver hvordan han har sett en tegning bli til. Det minner meg om første gang jeg så min far lage en tegning fra fantasien. Ut fra «ingenting» på et hvitt ark oppsto det gradvis et flott gammelt hus i en slags von Hanno-stil med kunstferdig utskårne ballustrader og mennesker i trappa.

Eller som Furholt synger:

I dag så jeg et kunstverk
bli til fra kunstnerens hånd
jeg så hele hans smil og hans vesen
i farger og streker og snirkelbånd
Jeg visste jo han kunne tegne
både hus og rare små menn
Men å se er mer enn å vite
og jeg hadde gått rundt som en blind.

Siden jeg sjøl har vært litt borti tegning, aner jeg hvor han vil. Å lære å tegne, er egentlig å lære å se. Furholt tar dette perspektivet lenger i 3. vers som jeg ikke skal avsløre her, bortsett fra konklusjonen i refrenget: *«Du ser ikkje mer enn du gir plass til»* og *«Du er fattig hvis du ikkje kan ta i mot»*.

En annen vise jeg må trekke fram, er avslutningslåta *I mine hender*. Teksten om å være far for tre små barn er så godt skrevet, sunget og melodiført at jeg satt igjen med tårer i øynene, og det, hmm, skjer ikke ofte.

Sangene på denne plata er både storslagent «symfoniske» (i den forstand at det fins mange stemmer som utfyller hverandre i store arrangementer med utsøkt lydproduksjon) så man iblant får lyst til å bruke merkelappen «prog-viser». Men det kommer også helt vare, enkle partier med bare sang, piano og strykere, eller med kriblende og lekne undertoner fra **Alf Terje Hana**s el-gitar.

Også **Arne Hovda** har tydeligvis satt sitt stempel på denne plata, både med tangentbruk, bass, kor og akustisk gitar på en av låtene, i tillegg til at han styrer spakene på en glimrende måte i samarbeid med Furholt.

Dette en plate hvor både tekster, melodier, sang og lydproduksjon går sammen i en naturlig helhet, og jeg kan ikke finne annet en små detaljer å sette fingeren på.

En av dem er at jeg kunne ønsket meg bedre typografi i teksthefte, den knøttlille skrivemaskinskrifta gjøre det nesten umulig å lese uten lupe for en over 40. Men du trenger ikke heftet, for i denne produksjonen hører du sangen godt også der arrangementene er store.

Så ja, Skaanes, vi hadde noe å glede oss til! Furholt skuffet ikke.

Vidar Furholt: Ta i mot (EP)
Checkpoint Charlie Audio, 2011.
Blogg: **vidarfurholt.blogspot.com**

Løsning Vise-quiz

1 Otto Nielsen
2 Han blir 60 år.
3 En finger over alle strengene pluss akkordgrep
4 Vladimir Vysotskij
5 Nye Skalder, Oslo
6 Viseklubben Spelt, Tromsø
7 Benny Borg
8 Dan Andersson
9 Dolphins Club
10 Plateselskapet Mai

Oslo

- **Josefine Visescene**, Josefines gt. 16. Tlf. 2260 3126/ 2269 3499. – josefinevise.no
- **Nye Skalder** v/ Anne Cathrine Johansen, annec.johansen@gmail.com post@nyeskalder.no – http://nyeskalder.no
- **One from the heart** v/ Criz Kristoffersen, criz@fzq.no
- **Oslo Viseklubb** - c/o Ernst G. Hauge, St. Jørgensvei 43, 0662 Oslo. ernstgh@hotmail.com
- **Evert Taubes Venner** v/Anne-Lise Odén, Rosendalsvn. 36, 1166 Oslo. Tlf.: 2229 5762 – 9188 8833 anne-lise.oden@online.no
- **Viseklubben «Padde»** – Magnus Tindberg, Bergkrystallen 10, 1155 Oslo.

Akershus

- **Soon Viseklubb** v/ Arne Kvalnes (leder). Bringebærlia 88, 1555 Son. Tlf: 9822 2713., arnekval@online.no
- **Fyrlykta** - Erik Bye Visescene, konsertsted: Asker Museum. Øyvind Kjus, Tlf. 6678 2694 / 4819 2236, oyvindkk@broadpark.no
- **Bærum Viseklubb** v/ Anne Girmalm, Helsethellinga 23, 1353 Bærums Verk. Tlf: 9542 5885. www.123hjemmeside.no/Baerum-Viseklubb. Sekr.: Rigmor Rovelstad, rigmor.rovelstad@gk.no
- **Barnevisegruppa Måltrosten** v/ Turid Lisbeth Nygård, Bergskauvn 6C, 1911 Flateby. turili@online.no
- **Rælingen Viseklubb** v/Tom G. Bengtson, Runivn. 15, 2005 Rælingen. Tlf. 6383 9835/ 9159 8303. tom.bengtson@getmail.no
- **Skedsmo Viseklubb**, Boks 359, 2001 Lillestrøm, post@skedsmoviseklubb.no www.skedsmoviseklubb.no
- **Ski Kulturforum**, konsertsted bl.a *Waldemarhøy* i Ski sentrum. skikult@frisurf.no

Buskerud

- **Viseklubben sVISkEn** v/Dag Hoftun Knutsen, Hans Hansens vei 12, 3021 Drammen. Tlf. 3289 6244 (p+a), 9765 0744 (mob), daghk@online.no
- **Drammen viseklubb** Liv Hilsen, lh@jbv.no Tlf: 916 75 812 www.drammenviseklubb.com
- **Fossesullen**, Hvittingfoss, v/ Karin Støa.
- **Viseklubben Fjelljom + Knutefestivalen** Kongsberg. Epost: knutefestivalen@gmail.com

Oppland

- **Otta Jazz- og Viseforum** v/ Truls Gjefsen, Nyseterjordet 29, 2670 Otta. trulsgj@online.no – ottajazzogviseforum.blogspot.com
- **Skreia Viseklubb** v/ Ole Aamodt, 2850 Lena.
- **Tanta til Josefine** v/ Torunn M. Eriksen. Lillehammer Bryggeri, Elvegata 19, 2609 Lillehammer. Tlf. 6125 2890. torunn.eriksen@lillehammer.online.no.
- **Viseklubben BØRRE** (Reinsvoll/Raufoss) v/ Geir Arne Wollan, tlf. 9962 1253 anma-b@online.no viseklubbenborre.com
- **Vigga Vers- og Visevenner** (Brandbu) v/ Laila Støen – skutelandet@gmail.com

Hedmark

- **Tante Gerda**, Strandgt. 35, 2317 Hamar http://tantegerda.no
- **Prøysenhuset**, tlf. 6235 1803, post@proysenhuset.no www.proysenhuset.no
- **Kultursalongen** v/ Snefrid Reutz-Håkenstad, Hernesvegen 359, Schulstad Østre 2410 Hernes Elverum. sneragg@bbnett.no. – www.kultursalongen.com, salongfestivalen.com
- **Viser i Fjelli** (Ringsakerfjellet) v/ Bernt Wold, tlf. 6235 9067 - 9903 8790, berwo@frisurf.no
- **Sanglaget** v/ Per-Kristian E. Andersen, Olav Trygvasons gt 96 D, 2319 Hamar.

Østfold

- **Halden Viseklubb**, konsertsted bl.a. Dickens. Leder: Gunn Heidi Larsen. epost: haldenviseklubb@gmail.com
- **Viseklubben LARS** (Mysen), v/Monica Heer Mariussen, tlf. 900 16 519. monicahn@online.no www.viseklubbenlars.com
- **Visegruppa 1881**, Halden v/ Frivillighetssentralen i Halden, wenche.erichsen@frivillig-halden.no
- **Sarpsborg Viseklubb**, v/ Ingar R. Henden, Skjebergveien 158 A, 1743 Klavestadhaugen. ingar@sarpsborg-viseklubb.net

Vestfold

- **Horten Viser og Annet** v. Knut Roppestad, Hege Bålsrød og Gunnar Holtung. Konserter på Horten Gård. hegeoganders@hotmail.com
- **Lallahompen Viseklubb** Holmestrand, v/ Ernst Hauge, ernstgh@hotmail.com
- **SandeXpressen**, v/ Aud H. Borge, Tlf. 3377 7093, auh-bo@online.no
- **Tirsdagsklubben** (Nøtterøy), v/ Anne Berge – nordn@c2i.net
- **Vestfold Ukuleleklubb** v/ Øyvind Sæther. Tlf. 3339 9760 / 9014 3001. saether.oyvind@c2i.net – ukuleleklubben.com

Telemark

- **Bamble Viseklubb** v/ Bjørn Damberg, tlf. 3596 1432, postmaster@bdbas.no
- **Notodden Visekor** v/ Torill Hagen, Notodden.
- **Viser ved kanalen**, tlf. 4724 8423. www.viservedkanalen.no

Aust-Agder

- **Arendal Viseklubb** v/ Einar Dahl.
- **Grimstad Viseklubb** – Eivind Oug, eivind.oug@niva.no
- **Viktoria Viseklubb**, Lillesand, v/ Per Jakob Skaanes, tlf. 9574 7983, perjakobskaanes@viseforum.no
- **Viseklubben Oss** v/ Nicolay Svendsen, Krystallveien 3, 4823 Nedenes. nicolay.svendsen@hotmail.com

Vest-Agder

- **Agder Folkemusikkarkiv**, 4748 Rysstad. harald.knutsen@aa-f.kommune.no
- **Mandal Visedager** c/o Røsslyngbakken 5, 4513 Mandal. Tlf 9015 4436. mandal.visedager@lyse.net
- **Kulturfabrikken Mandal** v/ Rune Pihl, Keiser Nicolausgt 8-12, 4515 Mandal. post@kulturfabrikken.biz

Rogaland

- **Egersund Visefestival** v/ Henning Feyling. egersundvisefestival@hotmail.com
- **Stavanger Vise og Lyrikk Klubb**, Gudmund Rydning, Bernhard Hinnasgt. 24, 4020 Stavanger. Tlf 4806 6409. Gudmund.rydning@ptil.no www.viseklubb.com

Trøndelag

- **Viseklubb Ørland/Bjugn Panta rei**, Ola Garli, 7160 Bjugn syngnorsk@gmail.com
- **Neatrall** v/ Anne Kristine Evjen, 7580 Selbu. Tlf: 7381 8303
- **Viseklubben Maja**, Trondheim v/ Georg Gjessen, georg.gjessen@hent.no www.viseklubbenmaja.no

Nordland

- **Kunst og Kaos** v/ Leo Sande Gasnier, Masterberggt 53 8900 Brønnøysund. Tlf. 4822 3824. leo@gug.no

Troms

Viseklubben i Tromsø

- **Viseklubben Spelt**, Pb 123, 9252 Tromsø. Konserter: Skarven Bar. www.viseklubbenspelt.no
- **Viseklubben Baluba!** v/ Inger Strand, tlf 9939 2366. Konserter: Fryseriet Pub.

***Fra Viseklubben Spelt** som i år fyller 5 år. God stemning på Skarven i Tromsø (foto: Øyvind Rauset).*

ANNONSÉR I VISER.NO:

Helside i farger: 1500,– Halvside: 1000,– Kvart side: 700,–

Tillegg for side 2–3 og midtside: + 500,–

Vi kan også lage annonsen for deg fra manus for 500,–

Målrettet distribusjon til et musikkelskende publikum. Skriv til **red@viseforum.no**

NORSK VISEFORUM VISER.NO

Oppdatert: 24.09.11

Tidsskriftet VISER.NO
- Artikler
- Hva Skjer
- Musikkpolitiet
- Omkring

Oppslagstavle
Nyhetsarkiv
Musikklenker
Søke støtte?
Artistguide
Om VISEFORUM
- Viseklubber, regioner
- Skriv beskjed
- Bli medlem!

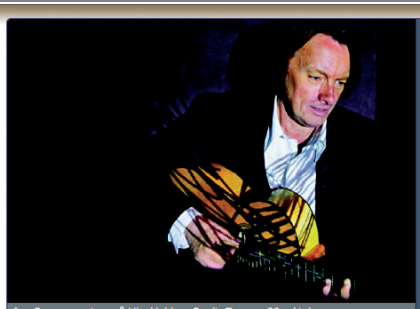

Jan Eggum opptrer på Viseklubben Spelt, Tromsø 30. oktober.

Høsten 2011
Viseklubbene starter sesongen

Vi har hittil fått inn høstprogrammene fra **Fyrlykta, Nye Skalder, Viseklubben Spelt, Soon Viseklubb** og **Josefine Visescene**. Mye kjentfolk å se på visescenene denne høsten, bl.a Jan Eggum og gruppa *Nøkken* på Spelt. På Josefine er Louis Jacoby og trioen *Handsome Molly* blant de mange artistene, mens Kari Svendsen åpner i Son.

Mer...

1 2 3 4 5 6

Søn 25.09: Viseklubben Spelt fyller 5 år

Tromsø: Egentlig rundet klubben 5 år i denne uka, men selve bursdagskalaset skjer på søndag kl 20. Da er det konsert på Vertshuset Skarven, og kveldens hovedartister er Elin Furubotn og Karl Seglem.

Allsanggeneralen leder bursdagssanger og andre kjente viser som garantert drar deg opp i feststemning. Og skulle du ta helt av, rydder vi scenen og du er fri til å delta på vår *åpne scene*.

Viseklubben SPELT er blitt foregangsfigur for aktører i hele Nord-Norge som ønsker å berike lokalsamfunnet med god visetradisjon. Etter starten 19. sept. 06 har Salangen med sin klubb **"Baluba"** og Harstads **"Viseverft"** sett dagens lys. Og flere står på trappene.
Les mer...

Politi foran Litteraturhuset

Geirr Lystrups nye barnebok *"Fortell fra Spania, Tobben"* med tegninger av Kurt Westergaard (kjent for sin Muhammed-karikatur i Jyllandsposten) skulle presenteres på Litteraturhuset om morgenen 13. sept. med tegneren til stede, men Westergaard reiste tilbake til Danmark, på grunn av frykt for terroranslag.

Fire menn som ble arrestert i Göteborg skal ha forbindelse med saken. **Siste:** Politiets Sikkerhetstjeneste opplyser at den danske etterretningstjenesten PET ba tegneren om å reise hjem før arrangementet. PST har også bedt Lystrup bruke hemmelig telefonnummer. **Politiet satte ut væpnede vakter foran Litteraturhuset under visningen. Mer om saken i Dagbladet.**

Se også viser.no's forhåndsomtale av arangementet og boka. *(Foto: Ida Svanes)*
Og les viser.no's intervju med Geirr Lystrup i fjor (fra Viser.no 7).

HVA SKJER:

- **Lør 24. sept: Kristi Kinsarvik og Ole Henrik Giørtz: "Livets Dans", en Inger Hagerup-kabaret.** Sekkefabrikken, Slemmestad kl 15.
- **Søn 25. sept: Elin Furubotn og Karl Seglem på Spelt**, Tromsø. Bli med å feire klubbens 5-årsjubileum! Kl 20.
- **Mandager: One From The Heart.** Bar & Cigar, Oslo. Fra kl 19.
- **Tirs 27. sept: Sissel Kvambe på Nye Skalder** kl 20.
- **Tirsdager: Fri Scene på Queens, Oslo.** Fra ca 22.
- **Ons 28. sept: TINDRA på Josefine Visescene.** ÅSHILD VERTHUS, JORUNN MARIE KVERNBERG, IRENE TILLUNG. Kl 20.30. *Se også hele høstprogrammet!*
- **Tors 29. sept: Daniel Sandvik i Soon Viseklubb.** Son kro, fra kl 19.

***OBS: Bruk mailadressen til bladet/nettsida* for å sende inn stoff:**

red (alfa) viseforum.no

Da kommer det rett til redaksjonen! (Mail til administrasjonen og styret skal fortsatt gå til post@viseforum.no.

Viseforum er også på

NORGES STØRSTE NETTSTED OM VISER:

VISER.NO

Konserter • Festivaler • Visekvelder • Musikkpoliti • Kurs • Artikler • Bok- CD- og DVD-omtaler • Lenker til vise-Norge

http://viser.no

Viser.no • ISSN 1890-7369 • Returadr: **Norsk Viseforum, Pb 4647, 0506 Oslo.**